Numărul 11/ MAI 2024

Școala Gimnazială Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” Constanța

Cronicile copilăriei

ISSN 2668-7690, ISSN-L 2668-7690

Desenul de pe copertă a fost realizat de eleva Sara Maloș, IV A, coordonator prof. Mihaela Gavrilă

Cuprins

Activitățile școlii **3**

Secretul din *Carte* - Întâlnire cu scriitorul Alec Blenche, prof. Alina Popa **3**

14 Noiembrie: Ziua Dobrogei, prof. Elena Fedor **4**

1 Decembrie: Ziua Națională a României, prof. Georgiana Damianov **5**

Lecturiada - o aventură a cunoașterii, prof. Daniela Agafiței și prof. Valentina Truță **7**

Drumul inițiatic al personajului literar, prof. Mariana Ciubotariu **8**

De la textul literar la realitate prin teoria inteligențelor multiple, prof. Alina Popa **9**

Mânuțe amabile, prof. Gina Dima 12

Îndemânare și talent la orele de educație tehnologică, prof. Doina Echim 13

Pasiunea mea, șahul, informatician Mădălina Matei 15

Etnii și jocuri de copii, prof. Daniela Agafiței 16

Bal mascat la clasa I C, prof. Mihaela Livadariu 18

World's Largest Lesson la clasa a VII-a A, prof. Alina Popa 19

Joc de imaginație, prof. Gina Dima 20

Alegerea carierei - o provocare continuă, prof. Daniela Agafiței și cons. școlar Anca Morcan 21

Ziua Culturii Naționale, prof. Alina Popa 22

Proiect: ziarul clasei a II-a A, prof. Gina Dima 24

Siguranța școlară, o preocupare permanentă, prof. Alina Popa 27

Școala Altfel în imagini la clasa a II-a A, prof. Doina Stanimir 28

Educația juridică - o prioritate a școlii noastre, prof. Daniela Agafiței 32

21 Martie în școala mea: FII SOCKSY pentru persoanele cu Sindrom Down, prof. Carmen Tănase 33

Culorile toamnei - clasa a II-a A, prof. Gina Dima 34

Multi-Culti Christmas around Europe. Crăciun multi-culti prin Europa, prof. Carmen Tănase 36

Școala de astăzi versus școala de altădată, prof. Mariana Ciubotariu 38

Școala noastră, viziune futuristă a clădirii din perspectiva elevilor clasei a IV-a B, prof. Mariana Ciubotariu 40

Incursiune pe Bricul Mircea, prof. Daniela Agafiței 41

Performanță școlară **42**

Interculturalitate **44**

Zeul Neptun, Eric Teodor Militaru (VII A) 44

Mitul fondator al Romei, Andrei Dominic Radu (VII A) 44

Colosseum - o mărturie a trecutului, Alexandru Ioniță și Teodora Petrișor (VII A) 45

Formarea limbii române, Melissa Koseoglu (VII A) 45

Ziua Internațională a Francofoniei, prof. Oana Necula 46

Creații literar-artistice **47**

Campionul clasei **70**

Exemple de bună practică **73**

Secretul din *Carte* - Întâlnire cu scriitorul Alec Blenche

prof. Alina Popa

Ziua de 22 decembrie 2023 a început cu *o poveste* pentru copiii clasei a II-a A. Și, fiindcă miracolul Crăciunului mult așteptat deja se simțea în aer, *povestea* a fost spusă de însuși creatorul ei.

Îndrăgit scriitor de literatură pentru copii de toate vârstele, Alec Blenche a răspuns invitației noastre de a se întâlni cu elevii Școlii Gimnaziale Nr. 3 „Ciprian Porumbescu" din Constanța într-o activitate captivantă și distractivă din cadrul Săptămânii Altfel. Gazdele întâlnirii au fost elevii din clasa a II-a A (înv. Gina Dima și Doina Stanimir), iar alături de ei au participat și colegii din clasa pregătitoare B (înv. Irina Gigea), clasa pregătitoare D (înv. Georgiana Damianov), clasa a II-a B (înv. Mădălina Micu), clasa a II-a C (înv. Eleonora Cheleșu) și clasa a III-a A (înv. Georgeta Hogiu).

Clasele din ciclul gimnazial s-au bucurat și ele de întâlnirea cu scriitorul Alec Blenche în *Săptămâna Verde*, pe 26 aprilie.

Scriitorul Alec Blenche le-a dat copiilor ocazia să descopere câteva dintre secretele cărților scrise de el, le-a vorbit despre *Virtuți* și despre cât de important este să le cultivăm încă de la cele mai fragede vârste, le-a spus povești și le-a cântat, iar la finalul întâlnirilor a răspuns întrebărilor din partea micilor pasionați de lectură.

Și, pentru că legătura dintre om și carte nu poate fi întreruptă niciodată, scriitorul Alec Blenche a venit în școala noastră, începând cu luna februarie, și cu proiectul *Educație prin virtuți & povești*, în care vor fi implicați toți elevii ciclului primar.

14 Noiembrie: Ziua Dobrogei

prof. Elena Fedor

În fiecare an, în data de 14 noiembrie, celebrăm Ziua Dobrogei, comemorând momentul alipirii Dobrogei de Nord la România la 14 noiembrie 1878.

Elevii clasei a III-a B, îndrumați de doamna Elena Fedor, au marcat acest eveniment memorabil din istoria poporului român.

1 Decembrie: Ziua Națională a României

prof. Georgiana Damianov

„Patriotismul nu este numai iubirea pământului în care te-ai născut, ci, mai ales, iubirea trecutului, fără de care nu există iubire de țară." (Mihai Eminescu)

Ziua Națională a României a fost sărbătorită la Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" de către clasa pregătitoare D într-un mod artistic și creativ. Am sărbătorit ca niște adevărați patrioți. Am confecționat steagul nostru național, l-am fluturat cu bucurie și am povestit despre valorile noastre care ne fac plini de mândrie cu faptul că suntem români.

Un alt moment cheie din activitatea noastră a fost interpretarea a două strofe din cântecul patriotic „Treceți, batalioanele române, Carpații". Cu o adevărată stimă și respect față de acest cântec, noi am cântat împreună cu clasa a II-a B și am creat un moment artistic inedit care nu va fi dat uitării prea curând, pentru că ne-a încărcat spiritul de bucurie și împlinire.

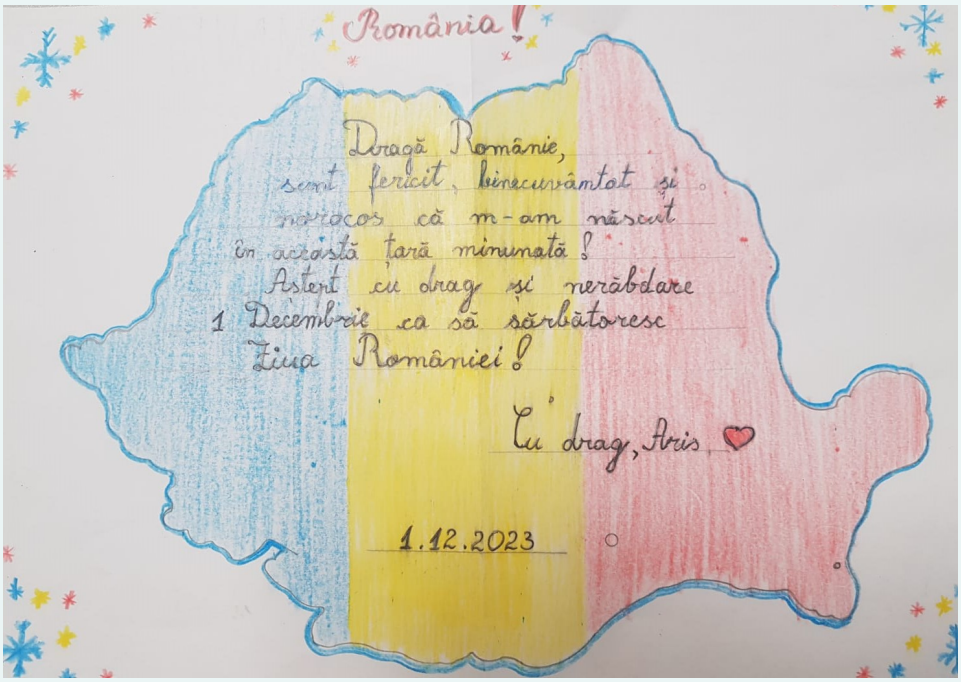

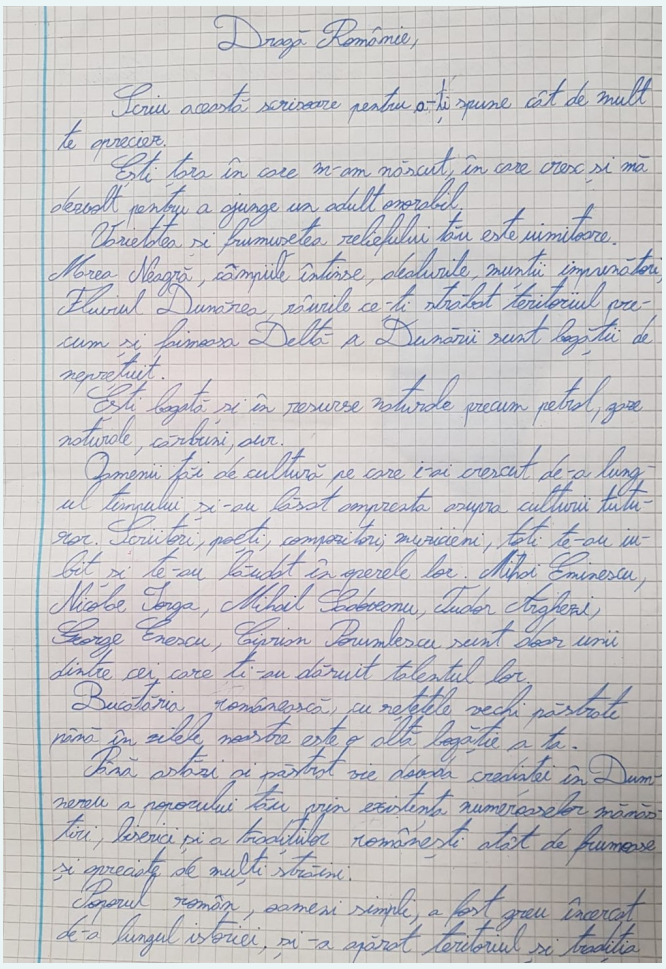
Elevii clasei I C, coordonați de doamna Mihaela Livadariu, au marcat prin desene și jocuri acest eveniment emoționant.

Și elevii clasei a IV-a A, coordonați de doamna Mihaela Gavrilă, au așternut pe hârtie cu această ocazie câteva gânduri.

Dragă România,

Scriu această scrisoare pentru a-ți spune cât de mult te prețuiesc.

Ești țara în care m-am născut, în care cresc și mă dezvolt pentru a ajunge un adult onorabil.

Varietatea și frumusețea reliefului tău este uimitoare. Marea Neagră, câmpiile întinse, dealurile, munții impunători, fluviul Dunărea, râurile ce-ți străbat teritoriul precum și faimoasa Deltă a Dunării sunt bogății de neprețuit.

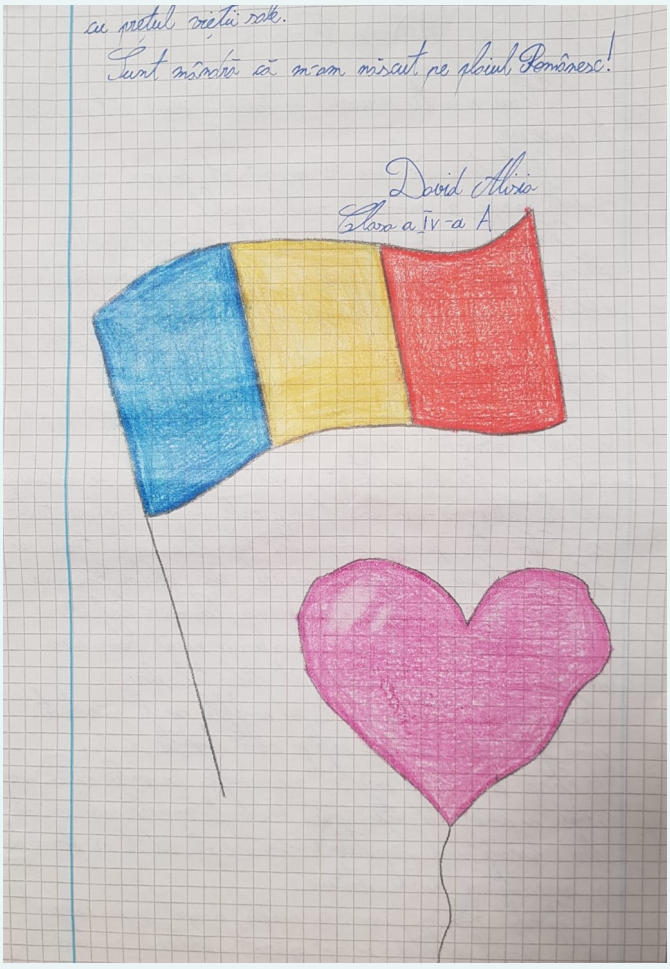
Ești bogată și în resurse naturale precum petrol, gaze naturale, cărbuni, aur.

Oamenii tăi de cultură pe care i-ai crescut de-a lungul timpului și-au lăsat amprenta asupra culturii universale. Scriitori, poeți, compozitori, muzicieni, toți te-au iubit și te-au lăudat în operele lor. Mihai Eminescu, Nicolae Iorga, Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, George Enescu, Ciprian Porumbescu sunt doar unii dintre cei care ți-au dăruit talentul lor.

Bucătăria românească, cu rețetele vechi păstrate până în zilele noastre este o altă bogăție a ta.

Port, obiceiuri și păstrat vie ființa creativă în Dumnezeu a poporului tău prin existența numeroaselor mănăstiri, biserici și a tradițiilor românești atât de frumoase și apreciate de mulți străini.

Poporul român, oameni simpli, a fost greu încercat de-a lungul istoriei, și-a apărat teritoriul și tradiția

cu prețul vieții sale.

Sunt mândră că m-am născut pe plaiul Românesc!

David Alicia
Clasa a IV-a A

Lecturiada - o aventură a cunoașterii

prof. Daniela Agafiței și prof. Valentina Truță

Elevii clasei a VI-a A au participat la o activitate culturală intitulată „*Lecturiada - o aventură a cunoașterii*” sub îndrumarea doamnei **profesor Agafiței Daniela** și a **doamnei dirigintă Truță Valentina.** Copiii au avut de citit cartea *Charlie și fabrica de ciocolată* de Roald Dahl. După lecturarea cărții, s-au format 4 echipe, fiecare având câte un lider. Fiecare echipă a pregătit întrebări echipelor adverse, astfel încât răspunsurile date să fie cât mai exacte, conform textului. Cele 4 echipe au interacționat, asimilând răspunsurile celorlalți elevi, astfel am avut un feedback pe măsură.

Lectura are o influență foarte bună asupra întregului proces instructiv-educativ, dezvoltă imaginația, creativitatea și gândirea. Nu este ușor să îi determinăm pe copii să citească în timpul liber, dar trebuie să perseverăm și să luăm măsuri pentru îmbunătățirea acestui aspect.

Prin literatură, programele actuale urmăresc să formeze repere culturale şi estetice, să le ofere elevilor şansa de a a înţelege mai bine lumea şi de a se înţelege mai bine pe ei înșiși. Cultivarea interesului pentru lectură şi a plăcerii de a citi ajută la stimularea, înţelegerea și interpretarea textelor literare.

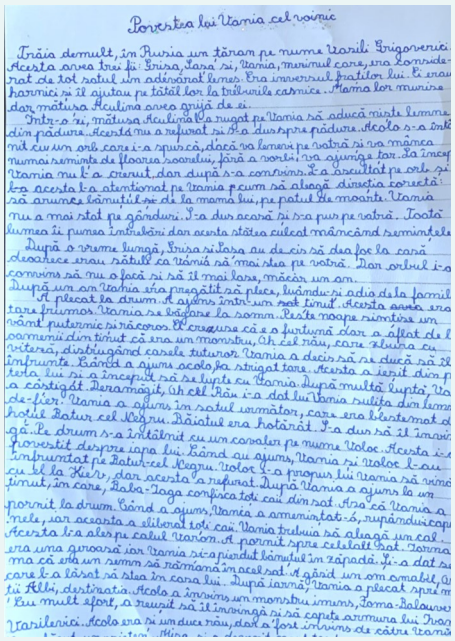

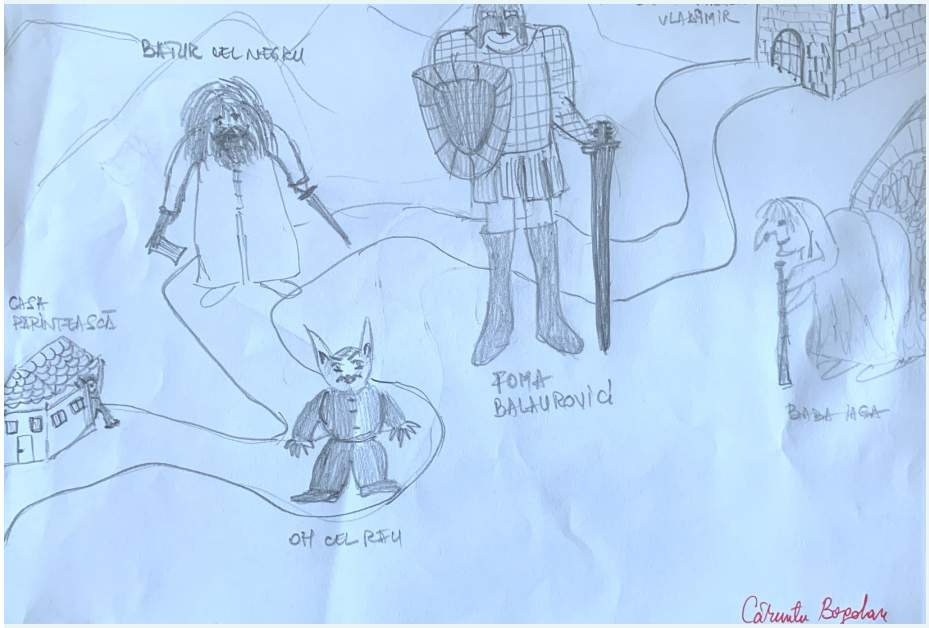
Drumul inițiatic al personajului literar

prof. Mariana Ciubotariu

După discutatea firului epic al romanului *Aventurile lui Vania cel Voinic* scris de Otfried Prebler, elevii clasei a IV-a B au desenat drumul inițiatic al personajului Vania de la plecarea de acasă și până la devenirea lui ca țar.

De la textul literar la realitate prin teoria inteligențelor multiple

prof. Alina Popa

În anul 1983, Howard Gardner, profesor la Universitatea Harvard, a pus bazele Teoriei inteligențelor multiple, atrăgând atenția că majoritatea sistemelor educaționale acordă importanță doar inteligenței verbale și celei logico-matematice. Totuși, copiii se dezvoltă diferit și au un mod de gândire deosebit de al celorlalți copii, așa încât Gardner propune exploatarea mai multor dimensiuni ale învățării, care să țină cont de abilitățile de învățare particulare ale fiecărui copil.

În acest sens, teoria lui Gardner extinde limitele tradiționale ale noțiunii de *inteligență* și propune opt tipuri distincte pe principiul inteligenței multiple: verbală/ lingvistică, logico-matematică, spațială, kinestezică, muzicală, interpersonală, intrapersonală și naturalistă.

Aplicarea acestei teorii în metodele de lucru de la orele de literatură română se poate dovedi extrem de eficientă, oferind elevilor posibilitatea să înțeleagă textul literar, dar și lumea înconjurătoare, într-un mod care să le stârnească curiozitatea și să le extindă orizontul posibilităților de asimilare a cunoștințelor și dincolo de strategiile convenționale.

Astfel, pornind de la poezia *O stradă cu sentimente* de Ana Blandiana, elevii clasei a V-a A au desfășurat în luna decembrie, sub îndrumarea doamnei profesor Alina Popa, o activitate intitulată *Pe strada școlii mele*. Fiecare echipă a reprezentat imaginea străzii pe care se află școala noastră din perspectiva câte unui tip de inteligență.

Teoria inteligențelor multiple - *Pe strada mea*

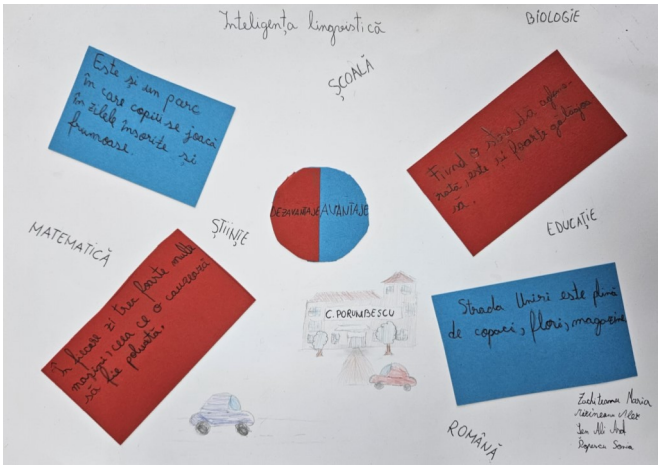

Inteligența lingvistică: Realizează cât mai expresiv o descriere a străzii pe care se află școala ta. Creează o imagine de ansamblu concludentă și oferă cât mai multe detalii sugestive.
Inteligența logico-matematică: Găsește pentru casele/ blocurile/ clădirile de pe strada pe care se află școala ta câte o formă geometrică sau o formulă care i se potrivește. Explică de fiecare dată cum ai gândit pentru a găsi echivalențele respective.
Inteligența spațial-vizuală: Desenează strada pe care se află școala ta, reprezentând cât mai fidel reperele cele mai importante.
Inteligența muzicală: Notează ce tip de muzică (populară, clasică, rock, ambientală etc.) s-ar potrivi pentru strada pe care se află școala ta, explicând alegerea făcută.
Inteligența corporal-chinestezică: Prezintă emoțiile pe care ți le trezește strada pe care se află școala ta, explicând alegerile făcute.
Inteligența naturalistă: Grupează reperele de pe strada școlii tale (casele, blocurile, grădinile, parcurile, magazinele etc.) în câteva categorii, precizând pe ce criterii te-ai bazat când ai făcut clasificarea.
Inteligența interpersonală: Redactează un scurt dialog între clădirile de pe strada pe care se află școala ta și un trecător.

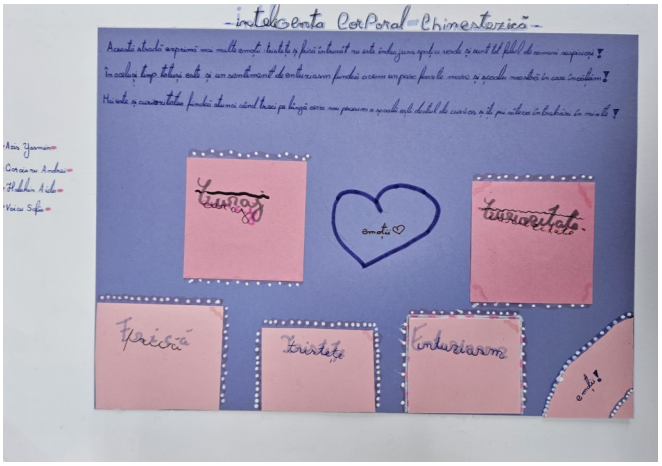

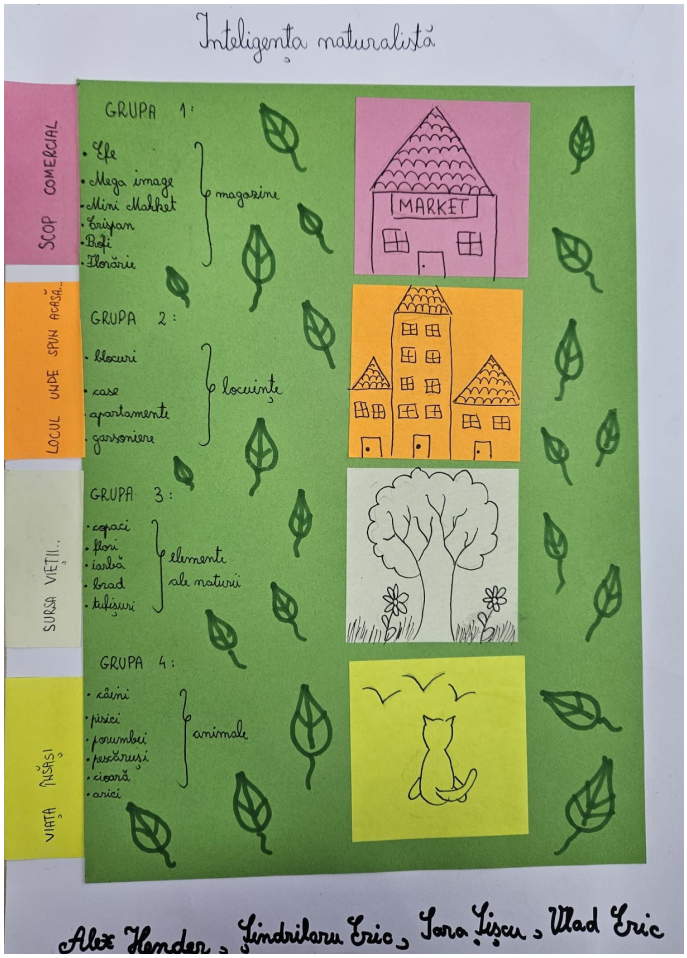

Inteligența lingvistică
BIOLOGIE
ȘCOALĂ
Este și un parc în care copiii se joacă în zilele însorite și frumoase.
Fiind o stradă aglomerată, este și foarte gălăgioasă.
DEZAVANTAJE AVANTAJE
MATEMATICĂ
ȘTIINȚE
EDUCAȚIE
În fiecare zi trec foarte multe mașini iarna ce o cauzează să fie poluată.
C. PORUMBESCU
Strada Unirii este plină de copaci, flori, magazine.
ROMÂNĂ

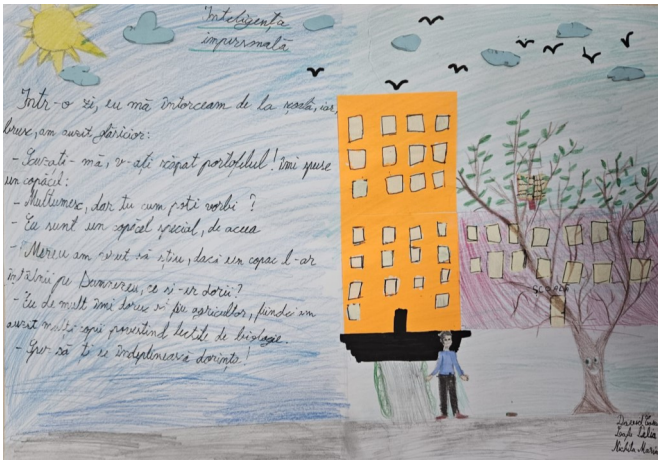

MEGA IMAGE
MAȘINI

GRĂDINIȚĂ
SCOALĂ
Parcul
Restaurant

NOI ASOCIEM STRADA SCOLII NOASTRE CU... Muzica
Clasică
DEOARECE PATRONUL ESTE CIPRIAN PORUMBESCU, IAR EL A FOST VIOLONIST.
Cipi'an Porumbescu a compus imnul unui stat european.
Știai că...? Muzica poate fi asociată cu matematica
Știai că ? Există o muncă care o ascultăm și în șoaptă, numită muzica ateilor
Inteligență muzicală
cls. 5A

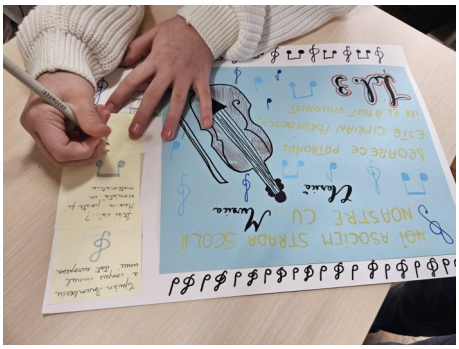

-Inteligența Corporal-Chinestezică-
Frică
Tristețe
Entuziasm

Inteligența naturalistă
SCOP COMERCIAL
LOCUL UNDE SPUN ACASĂ...
SURSA VIEȚII...
VIAȚA PĂSĂRILOR
GRUPA 1:
• Ție
• Mega image
• Mini Market
• Lidl
• Profi
• Florărie
magazine
GRUPA 2:
• blocuri
• case
• apartamente
• garsoniere
locuințe
GRUPA 3:
• copaci
• flori
• iarbă
• brad
• tufișuri
elemente ale naturii
GRUPA 4:
• câini
• pisici
• porumbei
• passărești
• cioară
• acrici
animale
MARKET
Alex Hander, Lindrilaru Eric, Ioana Lișcu, Vlad Eric

Inteligența impersonală
Într-o zi, eu mă întorceam de la școală, iar
brusc am auzit țipăcios:
- Lasă-te - mă, v-ați rupt portofelul! îmi spune
un copăcel:
- Mulțumesc, dar tu cum poți vorbi ?
- Eu sunt un copăcel special, de aceea
- Mereu am visat să știu, dacă un copac l-ar
întâlni pe Dumnezeu, ce și-ar dori?
- Eu de multe ori îmi doresc să fiu agricultor, fiindcă am
aflat multe copii povestind lecția de biologie.
- Îți doresc să te realizezi dorințe!

TEORIA INTELIGENȚELOR MULTIPLE:
PE STRADA ȘCOLII MELE

Mânuțe amabile

prof. Gina Dima

Educația globală le permite locuitorilor planetei, de la mic la mare, să reflecteze critic asupra lumii și a locului lor în ea. Prin activități desfășurate la școală, copiii descoperă și exersează, în colective mici, valori ale înțelegerii și armoniei.

În săptămâna Educației globale, elevii clasei a II-a A au desfășurat o activitate cu un puternic impact emoțional, care le-a dat ocazia să consolideze valori și atitudini precum bunătatea, generozitatea, compasiunea, sprijinul și respectul în cadrul grupului clasei.

Cele 5 echipe formate în clasă de la începutul anului școlar au avut de alcătuit un afiș cu titlul MÂNUȚE AMABILE, având la îndemână aceleași resurse materiale și o etichetă cu un cuvânt diferit pentru fiecare echipă: Înțelegere, Prietenie, Respect, Bunătate, Sprijin.

Îndemânare și talent la orele de educație tehnologică

prof. Doina Echim

Cartierul meu - amenajarea unui parc, clasa a V-a A

Surse de producere a curentului electric - clasa a VI-a A și clasa a VIII-a B

Construcții de poduri - clasa a VII-a A

Pasiunea mea, șahul

informatician Mădălina Matei

Pe data de 5 octombrie, cu ocazia Zilei Educației, elevii școlii noastre au participat la Palatul Copiilor din Constanța la proiectul *Șah în școală 2023*, proiect promovat de Asociația Județeană de Șah în parteneriat cu Inspectoratul Școlar, Direcția Județeană de Tineret și Sport și finanțat de Primăria Municipiului Constanța.

Din partea Școlii Gimnaziale Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” din Constanța, s-au calificat în finala campionatului de șah următorii elevi: Căruntu Bogdan Cristian (IV B), Dan Aristarh (IV A), Baban Ionatan (II A), Mițaru Alexandru (II A), Baban David (VII A) și Militaru Eric (VII A). Etapa finală a proiectului *Șah în școală* a avut loc pe 11 noiembrie 2023 la Școala Gimnazială Nr. 40 „Aurel Vlaicu”.

Etnii și jocuri de copii

prof. Daniela Agafiței

In cadrul proiectului „Etnii și jocuri de copii”, elevii claselor a VI-a A, B au desfășurat o activitate care a avut scop promovarea valorilor culturale, interferențele etnice, tradițiile și obiceiurile. Ele configurează modul de gândire al națiunilor și permit construirea unor sentimente precum rădăcinile și apartenența. În plus, ele sunt elemente care ne diferențiază de alte ființe vii și demonstrează complexitatea vieții în societate.

Între comunitățile etnice există contacte și influențe culturale, iar jocul reprezintă una dintre activitățile prin care copiii din comunitățile aflate în același spațiu intră în contact. Multe dintre jocurile copilăriei se regăsesc în toate comuntățile etnice de pe teritoriul României, jocul presupune un limbaj universal.

Elevii s-au grupat în echipe, au primit sarcini pe care le -au rezolvat în cadrul grupului, iar liderul a răspuns la întrebări conform cerințelor. Iată câteva sarcini de lucru:

- Lucrați în perechi. Discutați despre o situație când v-ați jucat cu un copil cunoscut întâmplător, din România sau din altă țară. Explicați cum ați depășit barierele de limbă, dacă a fost cazul, și povestiți despre emoțiile pe care le-ați trăit, despre momentele amuzante.
- Lucrați în grupe de 4 – 6 elevi. Inventați un joc nou, cât mai neobișnuit, care să poată fi jucat fără cuvinte, de copii de diverse etnii. Stabiliți un set de 4 – 6 reguli pentru acest joc. Un elev din fiecare grupă prezintă întregii clase jocul inventat. Alegeți împreună, prin vot, jocul cel mai reușit.
- Enumeră cât mai multe jocuri pe care copiii, indiferent de etnie, le pot juca fără să aibă ne-

voie de cuvinte.

- Lucrați în perechi. Enumerați câteva minorități din spațiul geografic al României. Priviți harta alăturată și identificați culorile folosite pentru următoarele mino-rități: maghiari, sârbi, tătari și ucraineni.

Activitatea a fost foarte interesantă, copiii au fost fascinați de diversitatea culturală și au înțeles că indiferent de etnie, toți suntem egali și trebuie să ne acceptăm necondiționat.

Bal mascat la clasa I C

prof. Mihaela Livadariu

World's Largest Lesson la clasa a VII-a A

prof. Alina Popa

În luna noiembrie, UNICEF România a propus școlilor din țara noastră să participe la *Cea mai mare lecție din lume* (World's Largest Lesson), pentru a sprijini împreună dezvoltarea sustenabilă la nivel global.

Printre scopurile fixate se numără și *Apă curată pentru toți*, temă în jurul căreia s-a desfășurat cu elevii clasei a VII-a A din școala noastră o activitate instuctiv-educativă care a evidențiat cauzele poluării apei și inegalitățile privind accesul la apă curată la nivel mondial, invitându-i pe copii să reflecteze asupra soluțiilor practice care ar putea fi puse în aplicare în țările din întreaga lume pentru a facilita accesul la apă curată pentru cât mai mulți oameni de pe planetă.

Copiii au făcut observații pe marginea imaginilor și informațiilor oferite de materialele puse la dispoziția noastră de către UNICEF România. Studiind harta politică a lumii, au sesizat locul țării noastre pe harta cu apă curată, care sunt țările care au acces facil la apă curată și unde se găsesc statele cu acces redus la astfel de surse vitale.

Joc de imaginație

prof. Gina Dima

Fermecați de inocența personajului principal din *Cartea cu visuri* (după Otilia Cazimir), care, neștiind să citească, își imaginează povești răsfoind un dicționar, ascunsă în cămară, elevii clasei a II-a A au răspuns provocării de a formula răspunsuri neobișnuite la următoarele întrebări:

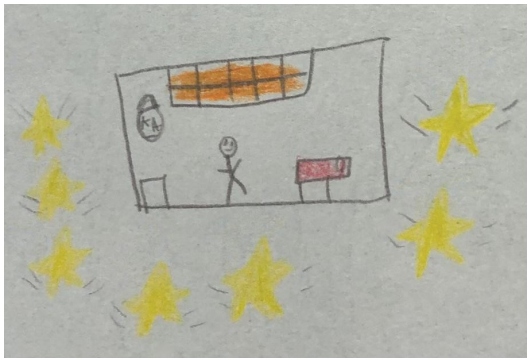
Ce sunt stelele?

- Stelele strălucesc cu putere doar noaptea pentru că sunt făcute din praf magic.
- Ele aruncă praf de somn și dau vise frumoase.
- În fiecare stea e câte un omuleț. Pe timpul zilei, omuleții dorm, iar noaptea aprind luminițe călăuzitoare.
- Luminițele ne veghează și ne dau stare de liniște.
- Seara, astronauții aprind stelele din întrerupător. Licuricii sunt prietenii stelelor.

De ce se aprind stelele noaptea?

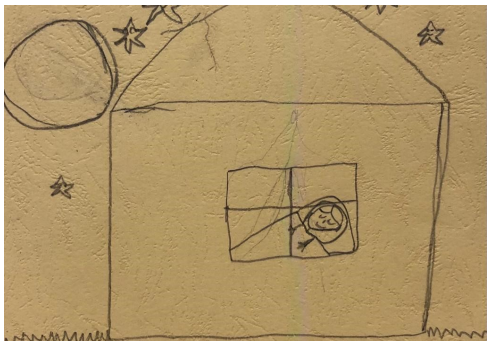
- ca să putem citi din dicționar, la lumina lor, că poate mâine ne întreabă doamna la școală: *Ce cuvânt cu înțeles asemănător cuvântului* ***potecă*** *cunoașteți?*
- pentru a lumina marea atunci când farurile nu funcționează;
- pentru a lumina dormitorul soarelui, deoarece îi este frică de întuneric;
- pentru a păzi somnul copiilor care au frică de întuneric;
- pentru că mănâncă toată ziua baterii și au energie să stea de veghe noaptea ca să nu le fure cineva;
- pentru a lumina drumul lui Moș Crăciun.

Alegerea carierei - o provocare continuă

prof. Daniela Agafiței
consilier școlar Anca Morcan

Elevii clasei a VIII-a A au participat la activități de consiliere și orientare școlară în cadrul Cabinetului de Orientare Școlară, la sediul **Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Constanța.** Elevii au completat chestionare de autoevaluare, în vederea obținerii unui profil educațional, care să-i ajute în alegerea liceului, a specializării potrivite. Activitatea a fost coordonată de doamna dirigintă Agafiței Daniela și psihologul școlar Anca Morcan.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere. Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară , care să le permita să opteze spre anumite domenii profesionale.

Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlara, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.Educarea elevilor în vederea alegerii carierei este necesară, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trasături de caracter.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Activitatea a fost interesantă, interactivă și formativă, având un feedback pe măsură.

Ziua Culturii Naționale

prof. Alina Popa

15 ianuarie este data la care s-a născut poetul național al românilor, Mihai Eminescu, și în același timp a devenit Ziua Culturii Naționale, sărbătoare ce are ca scop promovarea culturii, a artei și a efortului academic.

Cu această ocazie, elevii clasei a VII-a A au fost provocați la ora de limba și literatura română să răspundă la câteva întrebări legate de educație și misiunea de *educator* al tinerelor generații.

1. Ce înseamnă pentru tine educația?

Educația este pentru mine o valoare foarte importantă pe care o căpătăm încă de mici, făcând primii pași în viață, acasă, în familie. Valorile deprinse de noi în familie sunt foarte importante pentru viitor, deoarece ele ne reprezintă și ne influențează mereu. Când mai creștem, ajungem la școală, unde profesorii ne desăvârșesc educația, completând lista valorilor care ne vor defini în viață.

Pentru mine educația înseamnă respectul de sine și respectul față de ceilalți. În al doilea rând, înseamnă capacitatea de a învăța lucruri noi care te vor ajuta pe viitor.

Dacă educația lipsește din viața unui om, el nu va ajunge nicăieri în viață. Din acest motiv mă străduiesc să învăț cât de bine pot eu.

Educația înseamnă pentru mine respect. Educația nu este doar cea pe care mi-o oferă părinții mei. Ea ține de comportamentul pe care îl avem zi de zi și pe care ni-l formăm acasă, cât și la școală.

Pentru mine educația este lucrul care mă definește ca om. Aceasta mă învață să devin un adult respectuos și un om deștept.

Pentru mine, educația este un lucru care mă ajută să mă dezvolt și să mă descurc în viață.

Pentru mine, educația este foarte importantă, pentru că te face să devii mai înțelept și mai matur!

Educația este baza fiecărui copil. Educația este ca temelia unui zid, zidul fiind viața copilului. Dacă o cărămidă nu este așezată bine sau cărămizile nu sunt temeinic lipite între ele, s-ar putea ca zidul să se prăbușească în timp. De aceea, zidul trebuie întreținut și îngrijit, mai ales temelia lui.

Pentru mine educația este un lucru extrem de important, deoarece respectul pentru oamenii din jur este necesar pentru a comunica și a ne face prieteni.

Pentru mine educația înseamnă a mă dezvolta.

Educația = crearea unui viitor decent.

Educația înseamnă să ai cultură generală.

Pentru mine educația înseamnă învățarea unor lucruri interesante și toată educația este pentru ca tinerii să aibă un viitor în viață.

Pentru mine educația este foarte importantă pentru a ajunge departe în viață, pentru a avea o meserie bună.

Pentru mine educația înseamnă cultură și științe.

Pentru mine educația este foarte importantă. Fără educație, lumea nu poate avea un viitor. Educația te poate ajuta în viața de zi cu zi, în meseria pe care ți-ai ales-o și este important să știi cum să te comporți.

Educația nu fixează limite. Poți învăța cât mai multe lucruri ca să fii o persoană silitoare sau poți trage chiulul și nu vei avea un viitor luminat. Vă asigur, dacă învățați veți fi o persoană adorată de cei din jurul vostru, iar la un moment dat vă veți felicita pentru eforturile depuse.

Pentru mine educația înseamnă calitățile pe care le-am învățat atât de la părinții mei, cât și de la profesori.

Educația este pentru mine lucrul cu care îmi încep viața și lucrul cu care rămân în viață.

Educația face diferența dintre oameni. Este importantă, deoarece ne putem descurca în orice situație.

Din punctul meu de vedere, educația este pe de o parte emoțională, iar pe de altă parte intelectuală. Educația intelectuală o deprindem de la școală, iar pe cea emoțională am învățat-o de la părinții mei sau singură, din experiențele mele personale.

2. Dacă ai alege această profesie, ce fel de profesor ai vrea să fii?

Eu aș vrea să fiu un profesor apropiat de elevi, dar și să am grijă ca ei să înțeleagă tot ce predau. Nu aș vrea să fiu sever, dar dacă cineva îmi tratează materia cu indiferență, s-ar putea să îl las corigent.

Eu aș vrea să fiu o profesoară blândă, pe care copiii o îndrăgesc, iar orele ei sunt liniștite, fără să fie exigentă. Nu vreau să fiu genul de profesor care doar vine la oră și își predă materia. Mi-aș dori să schimb ceva în viața copiilor, să îi fac să înțeleagă

anumite lucruri, să le fac viața mai bună transmițându-le anumite lecții și valori.
Eu aș vrea să fiu un profesor care dorește să transmită elevilor cât mai multe cunoștințe, ca și ei să fie niște persoane educate la rândul lor. Sper să am și eu răbdare cu ei și să pot fi un exemplu bun pentru elevii mei.
Eu nu aș vrea să fiu profesor, deoarece ai foarte multe responsabilități. Dar, dacă aș alege această profesie, aș dori să fiu apropiată de elevii pe care îi am, să fiu înțelegătoare și totuși serioasă cu privire la disciplina pe care o predau.
Dacă eu aș alege această profesie, aș vrea să fiu tipul de profesor calm, căruia îi pasă de fiecare elev al său și care își dorește ca elevii săi să înțeleagă lucrurile care li se par complicate.
Dacă aș alege această profesie, aș încerca să fiu un profesor exemplar, care să fie plăcut de elevi, nici foarte sever, dar nici indiferent.
Eu aș alege să fiu un profesor care vrea ca fiecare elev să înțeleagă materia, indiferent cât de multe eforturi ar trebui să depun. Aș da teste, ca după aceea să observăm rezultatele împreună. Nu aș trece la lecția următoare dacă aș vedea că majoritatea elevilor au obținut note mici la un test. I-aș trata pe toți elevii mei la fel, fără a favoriza pe nimeni.
Dacă aș alege această meserie, aș fi un profesor blând și calm cu toată lumea. Voi oferi fiecărui copil atenție și nu voi face diferențe între ei, iar dacă nu înțeleg ceva elevii mei, le voi explica de câte ori este nevoie ca să plece acasă cu lecția învățată.
Sinceră să fiu, nu prea mi-ar plăcea să fiu profesoară, aș alege mai degrabă să devin consilier școlar pentru a putea asculta și ajuta alte persoane. Dacă totuși aș fi profesoară, aș avea-o ca model în viață pe profesoara mea de română.
Dacă aș fi un profesor, aș vrea să fiu unul care nu doar scrie pe tablă și dă teme lungi repetitive. Aș vrea să fiu un profesor care explică pe înțelesul tuturor și care dă elevilor să facă și proiecte, nu doar să copieze lecțiile de multe ori. Pe mine personal mă ajută mai mult creativitatea decât memorarea mecanică a definițiilor.
Eu aș vrea să fiu un profesor care să nu facă elevii să scrie prea mult, dar nici prea puțin, aș vrea să îi fac să învețe la ora mea și să fie liniște în timpul orei.
Eu aș vrea să fiu un profesor răbdător, înțelegător și să nu îi stresez pe elevi.
Pentru mine educația înseamnă foarte mult, deoarece atunci când ești educat și știi să te comporți în societate, știi să respecți, iar tu la rândul tău vei fi răsplătit cu aceeași monedă.
Dacă aș fi profesor, aș socializa mai mult cu copiii și le-aș explica lecțiile în alt mod, mai distractiv, pentru a-i face să fie mai atenți. Nu aș stresa copiii cu testele și cu notele, pentru că asta este o problemă.

3. Ce mesaj dorești să scrii pentru profesorii tăi?

Sunt recunoscător profesorilor mei că au în fiecare zi răbdare cu noi și ne învață multe lucruri. Sunt bucuros că am cea mai bună profesoară de română și de matematică și sper să le fac mândre de mine.
În primul rând, vreau să mulțumesc fiecărui profesor pentru tot ce ne-a învățat. Profesorii mei îmi sunt ca niște părinți și îi consider o parte din familia mea. Vă mulțumesc pentru tot!
Dragi profesori, vă mulțumesc pentru tot ceea ce faceți, faptul că ne educați nu doar la materia pe care o predați, dar și sfaturile și lecțiile de viață pe care ni le oferiți. Apreciez foarte mult, deoarece vă dați silința pentru a ne învăța și cum să creștem frumos. Uneori faceți sacrificii enorme pentru un viitor mai bun, deoarece noi, copiii, suntem viitorul, iar pentru asta vă sunt recunoscătoare.
Pentru toți profesorii Școlii Gimnaziale Nr. 3 „Ciprian Porumbescu": Vă mulțumesc pentru tot ce ați făcut pentru această școală, pentru tot ce ne-ați învățat.
Vă mulțumesc că ne-ați învățat multe lucruri frumoase. Chiar dacă uneori am luat note mai mici pentru că nu am învățat suficient sau din cauza emoțiilor, m-ați motivat să mă pregătesc mai bine în viitor și să nu mă gândesc că nu voi reuși.
Să continue să fie severi și să ne învețe tot ce este nevoie.
Îmi admir mult profesorii și îi îndrăgesc pe toți pentru că mi-au arătat ce înseamnă să ai profesori extraordinari. Îi consider părinții mei de la școală.
Dragi profesori, vă doresc un an nou fericit și vă mulțumesc că sunteți alături de mine!
Dragi profesori, vreau să vă spun că sunteți ca o familie pentru mine. Am realizat că petrec mai mult timp la școală cu dumneavoastră și colegii mei decât acasă.
Mi-ar plăcea să avem mai puține teme pentru a avea mai mult timp pentru noi și pentru pasiunile noastre.
Mulțumesc tuturor profesorilor mei că au răbdare să ne învețe și că le pasă de educația noastră.
Toți profesorii mei au scopul să ne învețe și să ne ajute în viață, iar eu voi încerca să învăț cât de bine

pot pentru a-i face mândri.
Dragi profesori, să fiți sănătoși, fericiți și să aveți ore ușoare la școală!
Eu îmi respect toți profesorii, deoarece dacă ei nu erau, noi nu am mai fi avut educația pe care ar trebui să o avem. La școală petrecem cel mai mult timp. Le mulțumesc tuturor profesorilor pentru sprijinul și înțelegerea acordată. Merită tot respectul, pentru că zilnic vin la școală ca să petreacă ore întregi cu noi, copiii. Eu îmi văd profesorii ca pe părinții de la școală.
Mulțumim pentru că ne învățați și că aveți răbdare cu noi și că ne înțelegeți în situațiile dificile.
Faceți o treabă minunată! Țineți-vă de ea!
Le mulțumesc tuturor profesorilor mei pentru că în fiecare zi ne predau lucruri noi și interesante. Îi apreciez pe toți, pentru că nu este o meserie simplă de urmat, iar în opinia mea toți profesorii noștri trebuie respectați.
Dragi profesori, dacă un copil nu este interesat de materia dumneavoastră, asta nu înseamnă că trebuie să îi dați notă mică. Trebuie să fiți înțelegător cu el, fiindcă un copil nu poate fi bun la toate. Poate că, dacă i-ați da a doua șansă, veți vedea că își va da silința să se pregătească mai bine.
Eu am gânduri bune pentru toți profesorii mei, deoarece m-au învățat tot ce știu, chiar dacă uneori am mai luat și note proaste. Ei au multă răbdare cu copiii.
Având în vedere că petrec mai mult timp la școală decât acasă, eu le sunt recunoscătoare tuturor profesorilor mei că își dau interesul să mă educe și să mă facă să mă simt în siguranță în perimetrul școlii.

Proiect: ziarul clasei a II-a A

prof. Gina Dima

Prima etapă:
Copiii au citit următorul text:

O fetiță din clasa a patra venea la școală cu bicicleta. Într-o zi, la întoarcerea acasă, bicicleta ei s-a lovit de o bordură desprinsă din asfalt și ea a căzut. Bunica ta și cu tine ați ajutat-o să se ridice. Ea era rănită la un picior. Ați dus-o până acasă la ea. A doua zi, ai întâlnit-o la școală și ți-a mulțumit pentru ajutor.

Au fost proiectate următoarele întrebări pentru care copiii au formulat răspunsuri:
Cine este fetița?
Unde și când s-a petrecut întâmplarea?
Ce s-a întâmplat?
Din ce cauză s-a întâmplat?
Ce s-a întâmplat după accident?

Au fost propuse trei titluri:
Atenție la neatenție!
O bordură buclucașă
Un ajutor binevenit

Împărțiți în echipe, copiii au scris un articol despre știrea de mai sus.

A doua etapă:
Am împărțit sarcinile:

Nicholas P. si mama	Dorian	Dragoș
Secretari de redacție	Tehnoredactor	Tehnoredactor
Corectează textele, urmăresc termenele de predare a materialelor.	Scrie articolele la computer, împreună cu Dragoș, Cristian și Victor.	Scrie articolele la computer, împreună cu Dorian, Cristian și Victor.
Victor	Christiana	Eda
Tehnoredactor	Realizator de pagină	Realizator de pagină
Scrie articolele la computer, împreună cu Dragoș, Cristian și Dorian.	Lipește articolele, desenele și fotografiile pe foile A3, împreună cu Eda, Magdalena, Ana.	Lipește articolele, desenele și fotografiile pe foile A3, împreună cu Christiana, Magdalena, Ana.

Magdalena	Ana	Emilia
Realizator de pagină	Realizator de pagină	Ilustrator
Lipește articolele, desenele și fotografiile pe foile A3, împreună cu Eda, Christiana, Ana.	Lipește articolele, desenele și fotografiile pe foile A3, împreună cu Eda, Magdalena, Christiana.	Face desene/ fotografii potrivite pentru fiecare articol, împreună cu Andrei V, Ionatan.
Ionatan	Andrei V	Carolina și doamna învățătoare
Ilustrator	Ilustrator	Redactori- șefi
Face desene/ fotografii potrivite pentru fiecare articol, împreună cu Andrei V, Emilia.	Face desene/ fotografii potrivite pentru fiecare articol, împreună cu Emilia, Ionatan.	Propun titluri interesante, verifică munca redactorilor și punerea în pagină a textelor/ desenelor.
Lara	David A.	Alexandra
Redactor	Redactor	Redactor
Scrie un articol despre cercul de pictură de la Palatul Copiilor. Termen: 20 octombrie	Scrie un articol despre prima zi de școală.	Scrie un articol despre importanța alimentației pentru sănătate, împreună cu Călin.
Călin	Nicholas B.	Andrei C.
Redactor	Redactor	Redactor
Scrie, de mână, un articol despre importanța alimentației pentru sănătate, împreună cu Alexandra.	Scrie, de mână, un articol despre gustarea din prima pauză.	Scrie, de mână, un articol despre o întâmplare amuzantă de la școală.
Bogdan	Darius	Cristian
Redactor	Redactor	Tehnoredactor
Scrie, de mână, un articol despre o întâmplare amuzantă de la școală.	Scrie, de mână, un articol despre un fotbalist constănțean pe care îl admiră, împreună cu Adam.	Scrie articolele la computer, împreună cu Dorian, Dragoș și Victor.
Alexandru	David M.	Adam
Redactor	Redactor	Redactor
Scrie, de mână, un articol despre concursul de șah de la Palatul Copiilor.	Scrie, de mână, un articol despre ieșirea pe plajă în ora de MM.	Scrie, de mână, un articol despre un fotbalist constănțean pe care îl admiră, împreună cu Darius.
Ines		
Redactor		
Scrie, de mână, un articol despre jucăriile muzicale confecționate de copii.		

A treia etapă:
Redactorii au scris articole pe care le-au prezentat spre verificare **secretarilor de redacție**.
Tehnoredactorii au transcris textele la calculator, iar ilustratorii au realizat desene potrivite.
Redactorul-șef a coordonat întreaga activitate, cu sprijinul meu, urmărind termenele de predare și oferind sprijin la nevoie.
Ultimii participanți, **realizatorii de pagină**, au încheiat ziarul lipind materialele lucrate de colegi pe foi A3.
Titlul ales: **ȘTIRI ȘCOLĂREȘTI**

A patra etapă:
Evaluarea activității
Entuziasmul cu care primesc sarcini noi, munca în echipă, elanul și hărnicia au devenit emblemă pentru elevii clasei a II-a A.

ȘTIRI ȘCOLĂREȘTI

Importanța alimentației pentru sănătate

Alimentația este importantă pentru sănătate, pentru că hrana pe care o mâncăm ne dă energie ca să ne putem juca, învăța și ne ajută corpul să crească și să se dezvolte.

Corpul nostru are nevoie de mâncare sănătoasă pentru a funcționa corect, așa cum și mașina are nevoie de combustibil bun ca să meargă bine.

Prin mâncare bună, corpul nostru primește vitamine și minerale care îl ajută să rămână puternic și să se ferească de boli.

Deci mâncarea sănătoasă este superputerea noastră secretă pentru a fi copii sănătoși și fericiți.

Alexandra A.

Gustarea din prima pauză

Gustarea din prima pauză este cea mai importantă masă a unui copil. Ea trebuie să fie hrănitoare și consistentă, astfel încât să ne ofere o energie bună pe timpul zilei la școală.

Gustarea mea zilnică este alcătuită dintr-un sandvici foarte sănătos!

Nicholas B.

O întâmplare amuzantă de la școală

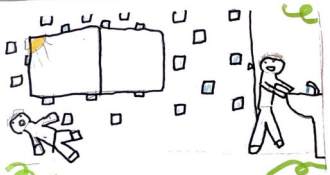
Este prima săptămână din clasa a doua. Vineri, după ora de pictură, am mers la baie ca să mă spăl pe mâini. Baia era aproape inundată. Mi-am pus șervețele pe tălpile adidașilor. Apoi am mers la chiuvetă, am deschis robinetul și jetul de apă mă stropește fix în ochi, lucru care nu mi-a plăcut deloc.

Ușa se deschide cu un ușor scârțâit. Cu ochii întredeschiși zăresc un băiat care intră grăbit. Alunecă pe gresia umedă și exclamă:

- Of, am căzut ca un clovn!

Apoi, râdem amândoi.

Andrei C.

Ora de muzică și mișcare pe plajă

În zilele de luni și marți, ultima oră e de muzică și mișcare. Anul acesta avem manuale frumos ilustrate pe care am văzut instrumente muzicale. Aici am găsit și cântecele pe care le cântăm în clasă. Noi cântăm și ținem ritmul cu palmele, ascultăm melodii și recunoaștem instrumentele muzicale.

Am confecționat fiecare dintre noi o tobiță din carton, cutie de plastic, cutie de conserve acoperite cu hârtie sau balon. Pe mine m-a ajutat tata să construiesc tobița. A fost o activitate plăcută pentru amândoi.

Într-o zi, doamna ne-a spus să aducem un pet gol. Nu știam ce vom face cu el.

Am primit cu mare bucurie vestea că vom merge pe plajă. Am mers în rând până la nisip, apoi ne-am împrăștiat ca să strângem scoici în peturi. Ne-a provocat și la alergare!

Încă o jucărie muzicală era gata! Aveam maracas!Am învățat să-l mișcăm cu o mână, apoi cu două mâini, ca să repetăm ritmul indicat de doamna.

În clasă, am vizionat filme din care am învățat cum se folosește maracas, apoi am cântat *Vulpe, tu mi-ai furat găsca*. Oare ce jucărie muzicală vom mai face?

David M.

Concursul de șah

Am ajuns la Palatul Copiilor. Acolo se întâlneau cei mai buni șahiști. Am venit cu emoții mari.

După ce l-am întâlnit pe Ionatan, am prins curaj. A început concursul. Am jucat cu Ionatan. Și a doua rundă tot cu el. A treia nu am jucat. Apropo, concursul avea cinci runde. Noi am luat diplomă de participare. Eu locul 8 iar Ionatan locul 6. Am primit și o carte cu scheme de șah.

A doua zi, la școală, doamna ne-a felicitat. Colegii s-au bucurat împreună cu noi.

Alex

8

Pasiunea mea, pictura

Eu am început să particip la cercul de pictură de anul trecut. Este o activitate care îmi face plăcere și mă relaxează.

Profesoara de desen din cadrul cercului ne îndrumă pentru a realiza niște desene cât mai reușite. Mie îmi place să desenez haine, chipuri de oameni. De aceea am așteptat cu nerăbdare reluarea activității la cercul de pictură.

Lara A.

Gheorghe Hagi

Hagi a fost unul dintre cei mai buni jucători de fotbal ai României. El a reușit să marcheze 35 de goluri din poziția de mijlocaș. A jucat pentru Națională României în trei campionate mondiale și trei europene.

În anul 2003 a fost selectat de către Federația Română de Fotbal drept cel mai bun jucător al României în ultimii 50 de ani. I se mai zice Regele sau Maradona din Carpați.

Darius G.

Redactori:
Nicholas P.
Carolina B.
Dorian U.
Cristian G.
Dragoș I.
Victor N.

Ilustratori:
Ionatan B.
Emilia S.
Andrei V.

Siguranța școlară, o preocupare permanentă

Director - prof. Alina Popa

Încă de la începutul anului școlar 2023-2024, în școala noastră s-au desfășurat numeroase activități legate de prevenirea și combaterea actelor de violență în mediul școlar, dar și în afara lui, de conștientizare a fenomenului de trafic de persoane și de cunoaștere a riscurilor consumului de tutun, alcool și substanțe interzise.

Cele mai multe dintre activități s-au desfășurat la orele de consiliere și dezvoltare personală, atât la clasele din ciclul primar, cât și la cele din ciclul gimnazial.

Printre temele abordate la aceste activități, adaptate în funcție de specificul vârstei elevilor și de particularitățile fiecărui colectiv de elevi, se numără: proiectul educativ *Pomul darnic* (implicarea elevilor, părinților și a cadrelor didactice în activități de voluntariat; dezvoltarea simțului civic și a aptitudinilor de cooperare în cadrul colectivului de elevi și în cadrul parteneriatului amplu școală-familie-comunitate), *Toleranță și cooperare în școală* (creșterea nivelului de toleranță și colaborare în colectivul de elevi), *Siguranța pe internet* (protejarea datelor personale pe rețelele de socializare; prevenirea și gestionarea actelor de bullying cibernetic), *Intimidarea și hărțuirea* (identificarea unor modalități de gestionare a situațiilor/ comportamentelor agresive repetate asupra eventualelor victime prin încercări de intimidare/ hărțuire; reducerea situațiilor de violență psihologică/ verbală/ emoțională prin intimidare și hărțuire în colectivul de elevi), *Gândesc înainte să acționez* (prevenirea comportamentelor de risc pentru sănătate: fumatul, alcoolul etc.).

În sprijinul nostru au venit să poarte discuții cu elevii noștri și reprezentanți ai Poliției, ai Biroului Siguranță Școlară, ai Centrului de prevenire, evaluare și consiliere antidrog și ai Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane.

Școala altfel în imagini la clasa a II-a A

prof. Doina Stanimir

Vizită la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Constanța

Atelierul lui Moș Crăciun

Carnavalul iernii

Poveștile de la bibliotecă

Educația juridică - o prioritate a școlii noastre

prof. Daniela Agafiței

În „Săptămâna verde” s-au desfășurat o serie de activități în cadrul școlii noastre, menite să educe tânăra generație în spiritul protejării mediului înconjurător și formarea unor comportamente civice, responsabile.

Una dintre activitățile interesante a fost **„Educația juridică - o lecție de viață”**, susținută de **doamna judecător Codreanu Roxana**. Activitatea a avut un impact major asupra elevilor din ciclul primar și din ciclul gimnazial. Elevii au aflat despre drepturi, libertăți și obligații, s-a discutat despre „Declarația Universală a Drepturilor Omului” și despre instrumentele legislative în România.

Un studiu de caz foarte interesant a fost pus în dezbatere, care avea ca subiect *„Violența fizică și verbală în rândul elevilor”*. S-a discutat o speță care prezenta un elev agresat de către alți doi elevi. Au fost prezentate dispozițiile legale în ceea ce privește răspunderea delictuală, proceduri din Codul civil și Codul penal, dar și consecințele aferente.

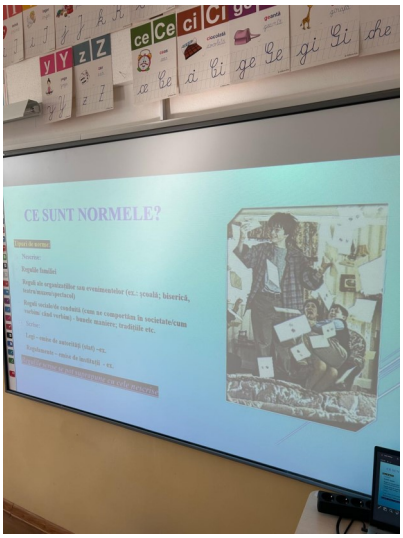
Copiii au participat activ la dezbatere, au venit cu întrebări referitoare la anumite spețe mediatizate în mass-media, astfel activitatea a fost foarte educativă și interesantă. La ciclul primar activitatea s-a desfășurat la clasele: a II- a A (înv. Stanimir Doina), clasa a II-a B (înv. Micu Mădălina), clasa a III-a A (înv. Hogiu Georgeta). La clasele gimnaziale activitatea s-a desfășurat la clasele: a V-a A, B (prof. Tănase Carmen, prof. Necula Oana), clasa a VI-a A (prof. Truță Valentina), clasa a VII-a B (prof. Țilivea Carmen), clasele a VIII-a A, B (prof. Agafiței Daniela, Bărzoi Marieta).

Activitatea a fost un real succes, elevii au fost entuziasmați de lecția de Educație juridică, astfel și-au clarificat anumite teme problematizante, pe care le-au întâlnit de-a lungul timpului.

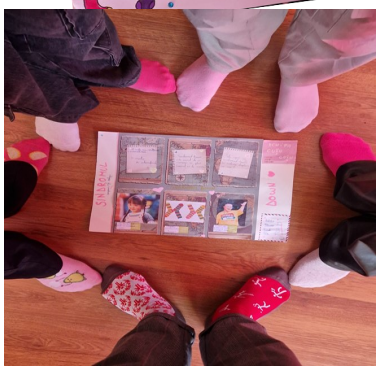
21 Martie în școala mea
FII SOCKSY!
pentru persoanele cu SINDROM DOWN

prof. Carmen Tănase

Și în acest an elevii clasei a V-a A ai Școlii Gimnaziale Nr.3 ”Ciprian Porumbescu” Constanța, marchează acest eveniment cu emoție și multă speranță, promovând incluziunea socială.

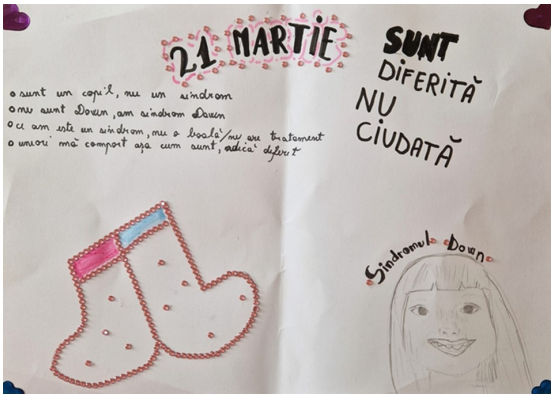

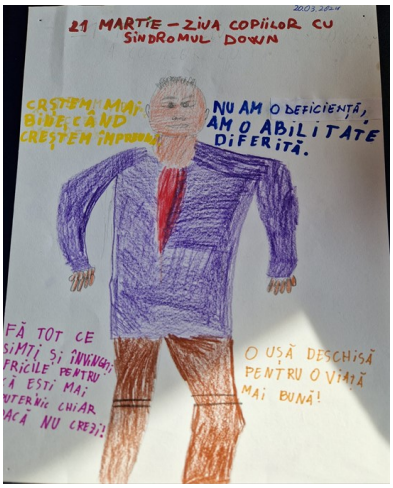

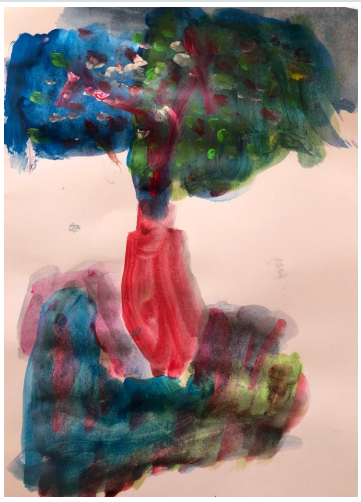

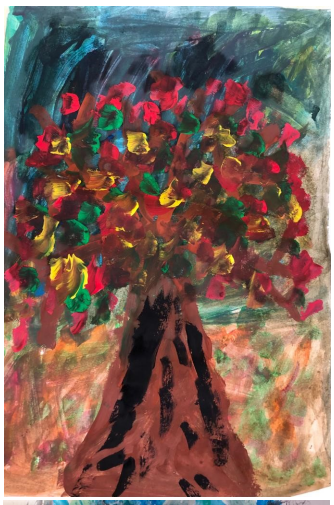
Culorile toamnei - clasa a II-a A

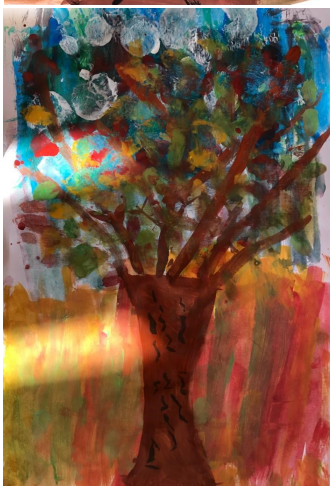
prof. Gina Dima

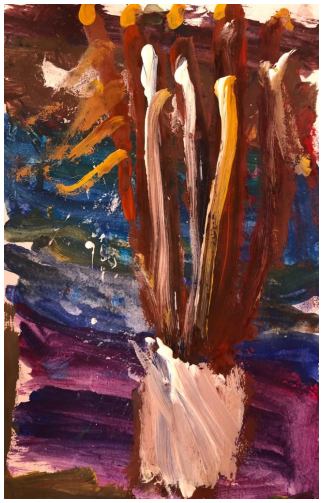

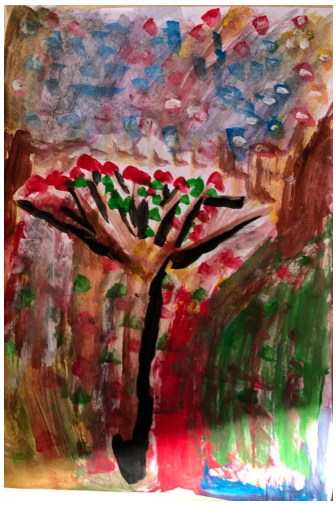

Multi-Culti Christmas around Europe

„Crăciun multi-culti prin Europa”

prof. Carmen Tănase

Despre proiect

Fiecare țară are propriile sale tradiții și obiceiuri unice, legate de istoria și cultura ei. **„Multi-Culti Christmas around Europe”** este un proiect eTwinning despre tradițiile de Crăciun din Europa. Elevii din clasele a V-a A și a IV-a A au participat la proiectul internațional, al cărui scop a fost prezentarea tradițiilor de Crăciun. Ei au făcut felicitări de Crăciun pentru a le trimite partenerilor lor. La proiect au participat școli din 11 țări: Polonia, Republica Cehă, Georgia, Portugalia, Spania, Italia, Grecia, Serbia, Bulgaria, România și Letonia. Au descris tradițiile de Crăciun din propria țară și au cunoscut tradițiile altor țări europene, în timp ce își dezvoltau limba engleză și franceză , limbi predate în școală. Prin intermediul acestui proiect am împărtășit tradițiile, colindele, obiceiurile și gastronomia specifică fiecărei țări.

Provocarea de a participa la acest proiect eTwinning este aceea de a-i sensibiliza pe copii și față de tradițiile altor tări și de a le dezvolta abilitățile lor de lucru în echipă, dar și dezvoltarea vocabularul în engleză și franceză, artă și muzică.

Obiectivele proiectului:

Scopul acestui proiect a fost de a prezenta elevilor noștri și elevilor școlilor partenere de alte naționalități, tradițiile și colindele de Crăciun din întreaga Europă.

- Consolidarea și extinderea cunoștințelor elevilor despre tradițiile locale și europene de Crăciun;
- Să-și dezvolte și să-și îmbunătățească abilitățile lingvistice într-un mediu autentic;
- Să promoveze conștientizarea interculturală și cetățenia europeană, pentru a realiza frumusețea și diversitatea, sprijinirea învățării experiențiale, lucru în echipă, dezvoltarea gândirii critice și a creativității, dezvoltarea competențelor TIC.

Flux de lucru:

Noiembrie:

1. Prezentarea elevilor în proiect și prezentarea participanților la proiect. În faza inițială a proiectului, copiii au cunoscut toți participanții folosind Avatarurile lor , pe care le-au împărtășit împreună pe platforma Padlet. Ei au citit informații despre alți copii și și-au scris propriile comentarii.
2. Elevii și-au creat propriile felicitări de Crăciun în limba engleză și în franceză, alături de ei fiind și dna prof. de engleză Sandu Gabriela, felicitări care au fost trimise în 5 țări europene. În schimb, s-au primit urări din alte țări cum ar fi: Grecia, Italia, Spania, Portugalia, Polonia.

Decembrie:

1. Copiii au început să lucreze la felicitări și la afișele în care erau prezentate câteva dintre obiceiurile și bucatele tradiționale românești de Crăciun . Aceste afișe au servit drept bază pentru o carte despre tradițiile de Crăciun din toate țările participante.
2. Copiii au repetat și au înregistrat un colind românesc de Crăciun, au înregistrat și trimis un mesaj în limba engleză și franceză pentru toți partenerii din acest proiect. Colindul în limba română a servit drept bază pentru prezentarea școlii pe harta Europei.

Rezultate:

Elevii și-au aprofundat cunoștințele despre tradițiile de Crăciun din întreaga Europă prin exersarea limbilor locale și străine și au dezvoltat/ îmbunătățit conștientizarea cetățeniei europene. Folosind limba engleză, educația artistică și muzicală, cooperarea, creativitatea, gândirea critică și îmbunătățirea abilităților TIC au fost dezvoltate în zona intercurriculară.

Coordonator proiect: prof. Tănase Carmen Cornelia
Echipa de proiect: prof. Popa Alina Luminița
prof. Sandu Gabriela
prof. Necula Oana
inform. Matei Gabriela Mădălina

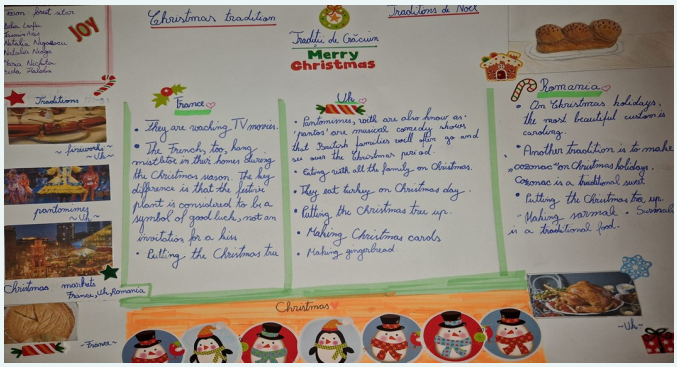

Prima sarcină din proiect a fost pregătirea felicitărilor lucrate manual în franceză și engleză. Apoi acestea au fost trimise în Spania la 2 școli, Murcia și Catalonia, în Italia, Portugalia și Grecia.

Următoarea etapă a proiectului a fost colectarea de informații despre tradițiile de Crăciun atât din Italia, Grecia, cât și din Portugalia. Elevii au pregătit postere, iar profesorii care conduc proiectul au strâns toate informațiile și au creat o prezentare care prezintă tradițiile din toate țările participante la proiect.

Elevii au avut o mare bucurie deschizând plicurile cu felicitările primite de la copiii din Grecia, Georgia, Portugalia, Italia, Polonia.

Înainte de Crăciun am înregistrat colinde și urări în limba română, în engleză și franceză.

Școala de astăzi versus școala de altădată

prof. Mariana Ciubotariu

Studiul textului ”Școala de altădată” de Romulus Dinu din manualul de Limba și literatura română, clasa a IV-a, ne-a pus pe noi, elevii clasei a IV-a B în ipostaza de a ne întreba care este diferența între școlarii de altădată (părinții elevilor noștri) și actualii elevi ai clasei.Textul propus spre studiu de autorii manualului ne-a prezentat situația unui elev de clasa a II-a primară, însuși autorul Romulus Dinu, care mutat dintr-un mediu rural școlar cunoscut și prietenos într-un alt mediu școlar urban, total nou, ostil, cu reguli noi, proprii și neîmpărtășite (a căror necunoaștere îl intrigă), îl sperie pe personajul principal și îl determină, într-un final, să renunțe la a mai frecventa cursurile acestei școli unde fusese mutat de curând de părinții lui prin schimbarea domiciliului. Acesta, sufocat de tot felul comenzi contradictorii auzite de la învățătorul clasei noi (și neexplicate corespunzător elevului nou, R.D.) și de la diverși colegi pe timpul pauzelor, fuge de la cursurile noii școli într-un moment de disperare maximă, în brațele mamei sale acasă și îi cere acesteia să nu-l mai trimită niciodată la această școală pentru că nu se poate acomoda deloc. Practic, lipsa unei comunicări prealabile cu un elev nou, în orice situație, nu poate avea decât consecințe nefericite pentru acesta, indiferent de perioada istorică observată.

Exercițiile ulterioare textului propuse de autorii manualului i-a provocat pe elevii clasei a IV-a B să se gândească la o versiune a școlii ” ideale” pentru ei (ceea ce i-a bucurat și provocat în același timp), iar pe mine m-a impulsionat la realizarea unei întâlniri cu câțiva părinți ai clasei care să le relateze acestora detalii amuzante, plăcute, importante din fosta viață de elev. În accepțiunea idealistă a unei domnișoare eleve din clasa noastră despre școală, pauza ar trebui să dureze o oră, ora de curs doar 15 minute, în fiecare zi de luni ar trebui să se organizeze o excursie a clasei, orele ar trebui acompaniate de prezența animăluțelor de companie, iar pachețelul cu gustarea din pauză să conțină numai alimente agreate de copii.

Au răspuns invitației mele de a vorbi despre școala de altădată patru adulți: trei mame și o rudă de-a unui elev de-al clasei. Provocările la care adulții trebuiau să răspundă se referea la descrierea anilor de școală (purtarea uniformei, lungimea cursurilor, coeziunea grupului din care erau parte componentă, întâmplări amuzante din anii școlii, învățăminte extrase).

Am ascultat discursul unei mame a cărei existență de elev a prins contur și importanță prin aportul unor cadre didactice pe care le-a rememorat cu plăcere și care i-au acordat atenția și răbdarea de care avea nevoie pentru a ieși din anonimat. Mesajul doamnei s-a încheiat cu sintagma: ***”Timpul trece mai ușor atunci când te implici!”*** Am rezonat la discursul plin de emoție al unei mame care cu plăcere și piosie și-a reamintit de fosta doamnă învățătoare care prin blândețea și răbdarea de care a dat dovada în acei ani de școală i-a amprentat pozitiv memoria acesteia pentru toată viața și i-a creat adultei de astăzi un model de comportament cu proprii copii. Purtarea uniformei a fost un motiv de bucurie în anii școlii a unei alte mame care, cu plăcere, a rememorat unitatea de care dădea dovadă colectivul clasei din care făcea parte. Mesajul acestei mame s-a oprit asupra importanței acestei perioade de școlarizare, asupra perioadei în care copiii din orice timp ar trebui să se focuseze asupra pregătirii și formării lor ca oameni.

Un alt îndemn adresat copiilor a fost ca aceștia să rămână buni și puri sufletește și astfel vor răzbi în viață în orice circumstanță. În fine, cel de-al patrulea invitat, preot Pantazi, le-a povestit o experiență din anii săi de școală în care responsabilitatea de a supravegea , contoriza colegii de clasă la efectuarea temei i-au atras pentru început

dezacordul colegilor și frustrări personale si cum, ulterior printr-un dialog cu tatăl său, a înțeles esența: ajutorul pe care trebuia să-l acorde colegilor cărora, din diverse motive, li se întampla să vină cu tema nefăcută. Și dumnealui i-a îndemnat pe copiii acestei clase să se prețuiască unii pe ceilalți, să profite de acești ani (în care învățarea se realizează în acest grup) și să lege prietenii care să rămână pe viață. Mesajul direct al tututror acestor părinți către copiii acestei clase a fost să rămână toleranți, altruiști unii cu ceilalți, să renunțe la păra obositoare. Când acești ani de școală vor ajunge la final copiii trebuie să rămână amprentați mental cu amintiri hazlii, plăcute, cu eforturi comune pentru atingerea unor obiective ale clasei impuse de diferite discipline de studiu. Părintele Pantazi a dăruit clasei o cruce din lemn pictată cu puternice accente de pictură naivă și le-a cerut să o păstreze ca pe un simbol călăuzitor prin anii ce vor veni.

Sunt convinsă că această inițiativă a ajuns la sufletele copiilor clasei a IV-a B, că le-a trasat o tușă groasă pe inimi despre importanța colegialității și despre respectul pentru corpul profesoral al școlii. Sunt de asemenea convinsă că acești ucenici în meandrele emoționale ale vieții de elev se vor descurca la fel de bine și onorabil ca părinții lor, care pe tot parcursul celor cinci ani de școală, mi-au dovedit devotament, ascultare și implicare în toate provocările ivite. Clasa a IV-a este clasa cu cele mai multe și consistente feed-back-uri oferite după un efort asiduu de cinci ani din ambele părți (al meu versus copii susținuți de părinți) care nu întârzie să apără și care ne încredințează pe noi, dascălii, că ceea ce semănăm cu devotament, dragoste și implicare totală ne dă posibiltatea să culegem roadele în această perioadă și în anii de gimnaziu.

Școala, fotografiată în orice perioadă a existenței sale, rămâne un loc a formării individului, unde valențele prieteniei, colegialității și ale respectului reciproc sunt probate, validate și interiorizate pentru totdeauna.

Școala noastră - viziune futuristă a clădirii din perspectiva elevilor din clasa a IV-a B

prof. Mariana Ciubotariu

Sâmbătă, 20 aprilie 2024, o echipă alcătuită din trei elevi ai clasei a IV-a B, a participat la etapa județeană a proiectului ”*Școala mea colorată*” inițiat de Școlile nr. 28 ”Dan Barbilian” și Școala nr. 8 Constanța și desfășurat la Școala Nr 28. Echipa școlii noastre formată din elevii Chițu Alexandru – Daniel, Diaconescu David – Cristian și Murariu Andrei au participat la secțiunea **machete**, realizând o variantă îndrăzneață și avagardistă a unei viitoare clădiri a Școlii Gimnaziale ”Ciprian Porumbescu”. În opinia lor aspectul orașului Constanța ar căpăta înfățișări inedite dacă școlile ar adopta arhitecturi inspirate din activitățile personalităților cărora le poartă numele.

Macheta a respectat toate condițiile concursului: a fost viu și divers colorată, au fost folosite materiale reciclabile în construcția acesteia, a integrat element de energie verde care să-i asigure consumul zilnic și a folosit cele două instrumente muzicale folosite de Ciprian Porumbescu în ”Balada pentru vioară și pian” ca potențiale forme de construcții pentru o școală cu nume de compozitor român.

Cei trei elevi s-au implicat în realizarea machetei dovedind răbdare, calm, pricepere și dexteritate în munca cu hârtia, foarfecele și lipiciul. O condiție importantă a concursului la care au participat 9 echipaje de la școli din orașul nostru era ca macheta să fie realizată în proporție de 75%, iar restul să se realizeze la școala gazdă pe loc. Deosebită a fost de asemenea și implicarea părinților celor trei băieți care au asigurat transportul, prezența la concurs și materialele de lucru. Definitivarea machetei s-a realizat cu succes, iar aprecierile din partea gazdelor și din partea echipei de jurizare nu au întârziat să apară, desemnarea premiilor urmând să aibă loc zilele viitoare.

Întrebându-i pe elevii mei cum s-au simțit ca ”arhitecți” ai școlii noastre, mi-au declarat că sunt fericiți de rezultatul muncii lor, că le-a plăcut această provocare și că vor dori și în anii viitori să participe la astfel de proiecte.

Incursiune pe Bricul Mircea

prof. Daniela Agafiței

În cadrul activităților desfășurate în „*Săptămâna Verde*” ***elevii clasei a VIII-a A, coordonați de doamna dirigintă Agafiței Daniela,*** au realizat o vizită în Portul Constanța pentru a descoperi frumusețea Bricului Mircea. Acest privilegiu se datorează **doamnei Loc. Colonel militar Georgiana Ivanov**, consilier juridic șef al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Vizita făcută ne-a deschis noi orizonturi în ceea ce privește formarea tinerei generații în domeniul maritim. A fost o mare onoare pentru noi și un prilej de cunoaștere a bazei maritime regăsite în cadrul acestei nave de prestigiu. Elevii au vizitat Bricul Mircea **„** *un etalon maritim al navigației constănțene,,* și au aflat informații interesante despre perioada în care a fost construit 1938-1939, denumirea acestui titan provine de la domnitorul Mircea cel Bătrân, sub a cărui domnie navigația autohtonă a cunoscut o mare dezvoltare.

La 27 aprilie 1939 a avut loc ceremonia ridicării pavilionului național, astfel s-a născut o navă ce asigura condiții de navigație și viață la bord, ce a intrat în serviciul Marinei Militare.Din anul 2002, Bricul Mircea sosește în portul Constanța, unde acostează la cheu , fiind înțesat de personalități militare: amirali, generali, oficialități locale, civili și tineri studenți ai Academiei Navale,, Mircea cel Bătrân,, .

Se știe că Bricul Mircea este un ambasador al Forțelor Navale și al poporului român în lume, un bastion al călirii caracterelor, al încrederii și solidarității celor ce servesc țara. Suntem mândri că am avut acest privilegiu de a descoperi splendoarea acestui ,, *Titan românesc*,, ce face cinste țării, astfel Romania este cunoscută pe mapamond și grație Bricului Mircea.

Performanță școlară

Echipa școlii noastre a obținut locul III la Fotbal feminin U8, faza finală a competiției organizate de Federația Română de Fotbal și Ministerul Educației, prin Inspectoratul Școlar Județean Constanța.

Sportivele noastre din clasele a II-a B și I C au fost antrenate de domnul profesor Mihail Moldoveanu.

REZULTATE OBȚINUTE LA OLIMPIADELE ȘCOLARE - ETAPE JUDEȚENE
ciclul gimnazial

OLIMPIADA	NUMELE ELEVULUI	CLASA	PREMIUL	PROF. COORD.
Olimpiada de istorie	Flitman Melisha	VIII A	II -calificată la etapa națională	Țilivea Carmen
Olimpiada națională de lingvistică „Solomon Marcus”	Manea Roxana	VI A	Mențiune	Agafiței Daniela
Olimpiada de limba și literatura română	Codreanu Alexandra	VI A	Premiul III	Agafiței Daniela
	Caragea Bogdan	VI B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Manea Roxana	VI A	Mențiune	Agafiței Daniela
	Șișcu Sara	V A	Mențiune	Popa Alina
Olimpiada Lectura ca abilitate de viață	Manea Roxana	VI A	Premiul I	Agafiței Daniela
	Codreanu Alexandra	VI A	Premiul II	Agafiței Daniela
	Hapa Nicol	VI B	Premiul II	Agafiței Daniela
	Iamandi Andrei	VIII B	Premiul II	Agafiței Daniela
	Jantea Eduard	VI B	Premiul II	Agafiței Daniela
	Lăstun - Stoica Teodora	VII B	Premiul II	Agafiței Daniela
	Măncilă Marissa	VI B	Premiul II	Agafiței Daniela
	Negoescu Natalia	V A	Premiul II	Popa Alina
	Opriță Amalia	VI A	Premiul II	Agafiței Daniela
	Belu Alexandra	VI B	Premiul III	Agafiței Daniela
	Cazacu David	V A	Premiul III	Popa Alina
	Fugaru Sabrina	VIII A	Premiul III	Agafiței Daniela
	Ionescu Ștefania	VI B	Premiul III	Agafiței Daniela
	Koseoglu Melissa	VII A	Premiul III	Popa Alina
	Meca Ioana	V B	Premiul III	Agafiței Daniela
	Nicolescu Andreea	VI A	Premiul III	Agafiței Daniela

OLIMPIADA	NUMELE ELEVULUI	CLASA	PREMIUL	PROF. COORD.
Olimpiada Lectura ca abilitate de viață	Berdilă Anastasia	VII A	Mențiune	Popa Alina
	Botezatu Isabela	VII B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Caloianu Mara Adela	VI A	Mențiune	Agafiței Daniela
	Dediu Carla	V A	Mențiune	Popa Alina
	Defta Rareș	V B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Evdochimov Maria	VI B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Halchim Aida	V A	Mențiune	Popa Alina
	Ivanovici Crina	VII B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Martin Sofia	VI B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Mișu Rebeca	V B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Rotar Sophia	VII B	Mențiune	Agafiței Daniela
	Stanciu Erika	VIII B	Mențiune	Agafiței Daniela
Olimpiada de limba franceză	Berdilă Anastasia	VII A	Premiul III	Necula Oana
	Staicu Patrick	VII A	Premiul III	Necula Oana
	Ioniță Iustin	VII A	Mențiune	Necula Oana
	Milea Dragoș Elian	VII A	Mențiune	Necula Oana
Olimpiada de matematică	Ignat Gabriel	VI A	Mențiune	Matei Dragoș

REZULTATE OBȚINUTE LA CONCURSURI ȘCOLARE - ETAPE JUDEȚENE
ciclul primar

CONCURSUL	NUMELE ELEVULUI	CLASA	PREMIUL	PROF. COORD.
Euxin Math	Mihale Tania	IV A	I	Gavrilă Mihaela
	Diaconescu David	IV B	II	Ciubotariu Mariana
	Căruntu Bogdan	IV B	III	Ciubotariu Mariana
	Maloș Sara	IV A	III	Gavrilă Mihaela
	Marsculescu Carol	IV B	III	Ciubotariu Mariana
	Stan Anastasia	IV A	III	Gavrilă Mihaela
Comorile Condeiului	David Alisia	IV A	I	Gavrilă Mihaela
	Maloș Sara	IV A	I	Gavrilă Mihaela
	Mihale Tania	IV A	I	Gavrilă Mihaela
	Vîlsan Andreea	IV A	I	Gavrilă Mihaela
	Chiper-Moceanu Raluca	IV A	II	Gavrilă Mihaela
	Pitu Cristina	IV B	III	Ciubotariu Mariana
	Căruntu Bogdan	IV B	Mențiune	Ciubotariu Mariana
	Diaconescu David	IV B	Mențiune	Ciubotariu Mariana
	Grigore Amalia	IV A	Mențiune	Gavrilă Mihaela
	Marculescu Carol	IV B	Mențiune	Ciubotariu Mariana

Zeul Neptun

Eric Teodor Militaru, VII A
prof. coord. Alina Popa

Favet Neptunus Eunti
(*Neptun îi protejează pe navigatori*)

Neptun (în latină Neptūnus, Poseidon) a fost zeul apelor și al mărilor în religia politeistă romană. El este omologul zeului grec Poseidon.

A fost reprezentat ca un om matur, cu o constituție fizică solidă și barbă întunecată și purtând un trident.

Neptun era fratele lui Jupiter și Pluto. Cei trei frați stăpâneau cerul, lumea pământească și lumea subterană.

La fel ca și Poseidon, Neptun a fost venerat de romani ca un zeu al cailor, sub numele de *Neptunus Equester*, fiind considerat un patron al curselor hipice.

În Roma, Neptun a avut un singur templu. El se afla lângă Circus Flaminius, pista de curse hipice situată în partea sudică a Campus Martius. Templul exista deja în anul 206 î.Hr.

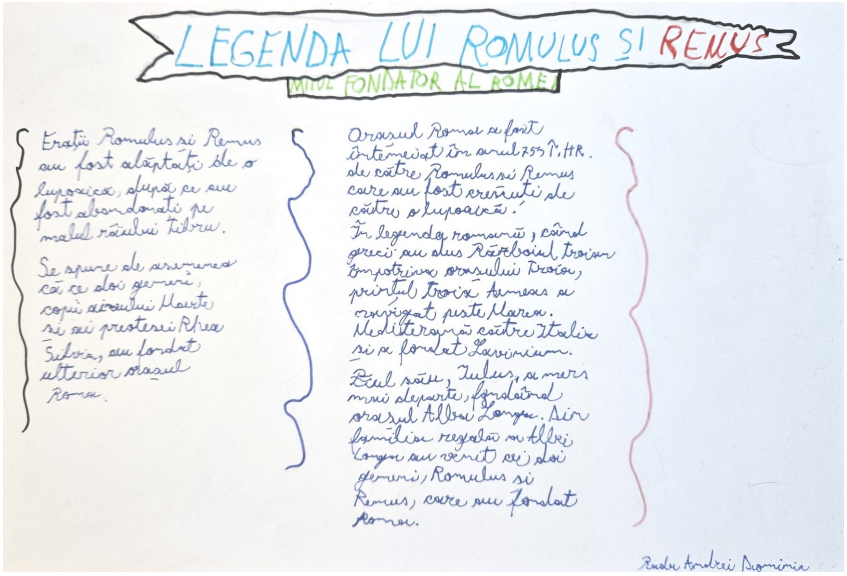
Neptun este unul dintre cei patru zei romani cărora era necesar să li se sacrifice tauri, ceilalți trei fiind Apollo, Marte și Jupiter.

Omologul zeului Neptun în mitologia greacă este Poseidon. El este zeul mărilor, furtunilor și cutremurelor. Este fiul lui Cronos și al Rheei și unul dintre cei doisprezece Olimpieni. Conform unui mit, cu o lovitură a tridentului său, a creat izvoarele din care au ieșit primii cai din istorie.

Poseidon a fost considerat protector al navigatorilor și al multor orașe și colonii elene. Homer și Hesiod sugerează că Poseidon a devenit stăpânul mării după înfrângerea tatălui său Cronos și stăpânirea lumii a fost împărțită la sorți între cei trei fii ai săi. Zeus a primit cerul, Hades a primit lumea subterană, iar Poseidon a primit marea.

Poseidon, statuie în Copenhaga
Sursa foto: Wikipedia

Mitul fondator al Romei
Andrei Dominic Radu, VII A
prof. coord. Alina Popa

Colosseum - o mărturie a trecutului

Alexandru Ioniță și Teodora Petrișor, VII A
prof. coord. Alina Popa

NOMEN

Numele latin original al Colosseumului a fost *Amphitheatrum Flavium*. Construcția sa a fost realizată de împărații din dinastia Flaviană, în urma domniei lui Nero. În antichitate, romanii s-au referit la Colosseum prin numele neoficial *Amphitheatrum Caesareum* (cu *Caesareum* ca adjectiv legat de titlul de Cezar), dar acest nume poate să fi fost strict poetic, deoarece nu era exclusiv pentru Colosseum; Vespasian și Titus, constructorii Colosseumului, au construit de asemenea un amfiteatru cu același nume în Puteoli (Pozzuoli modern).

PROELIIS INTER GLADIATORES

Prizonierii din războaie erau puși să lupte între ei sau cu animale sălbatice. Spectatorii se delectau privind luptele dintre gladiatori și sclavi, uneori chiar și între gladiatori și animale. Între anii 80-400 P.Chr se estimează că și-au pierdut viața în Colosseum în jur de 300.000 oameni, alături de peste un milion de animale.

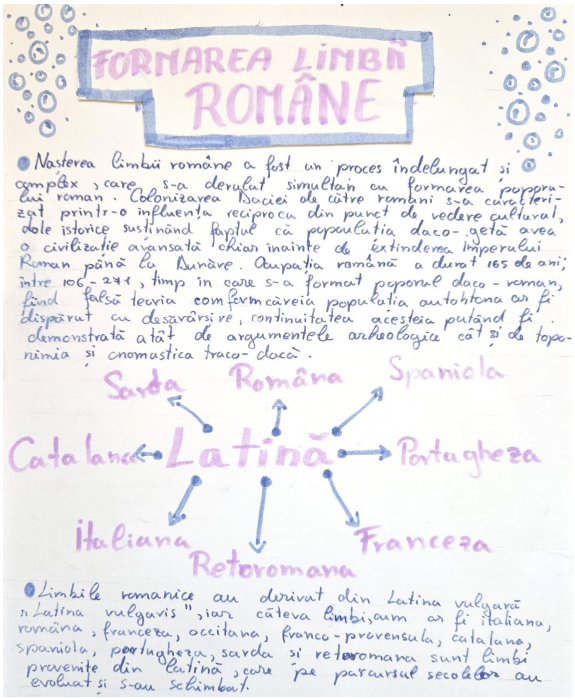
Acesta era cea mai mare construcție a vremurilor sale după piramide și astăzi este cel mai mare amfiteatru antic care poate fi vizitat în Italia.

Colosseum (sursa foto: Wikipedia)

Pictură de Jean-Léon Gérôme, 1859
(sursa foto: Wikipedia)

Formarea limbii române
Melissa Koseoglu, VII A
prof. coord. Alina Popa

Ziua Internațională a Francofoniei

prof. Oana Necula

Ziua Internațională a Francofoniei se sărbătoreşte pe data de 20 martie şi reprezintă o celebrare a limbii franceze, la nivel mondial. Limba franceză a ocupat întotdeauna un loc important, fiind un simbol al diversităţii culturale. Astfel, celebrând francofonia, celebrăm diversitatea culturală şi lingvistică şi, totodată, capacitatea une limbi de a uni culturi şi popoare din lumea întreagă.

Acestui eveniment de importanţă mondială ne-am alăturat şi noi, ca şi promotori activi ai limbii franceze. Astfel, împreună cu clasele *a VI-a si a VII -a A*, am făcut o activitate de degustare de produse tradiţionale franţuzesti, precum: diverse sortimente de brânză (Brie, Roquefort, Camembert) servite cu fructe, produse de patiserie (*pain au chocolat*, celebra baghetă franţuzească şi, desigur *les croissants*) şi tot felul de dulciuri (*crêpes*, *galettes bretonnes, madeleines*).

Copiii au îmbrăţişat cu entuziasm evenimentul şi s-au bucurat din plin de acest tip inedit de sărbătorire.

Gând

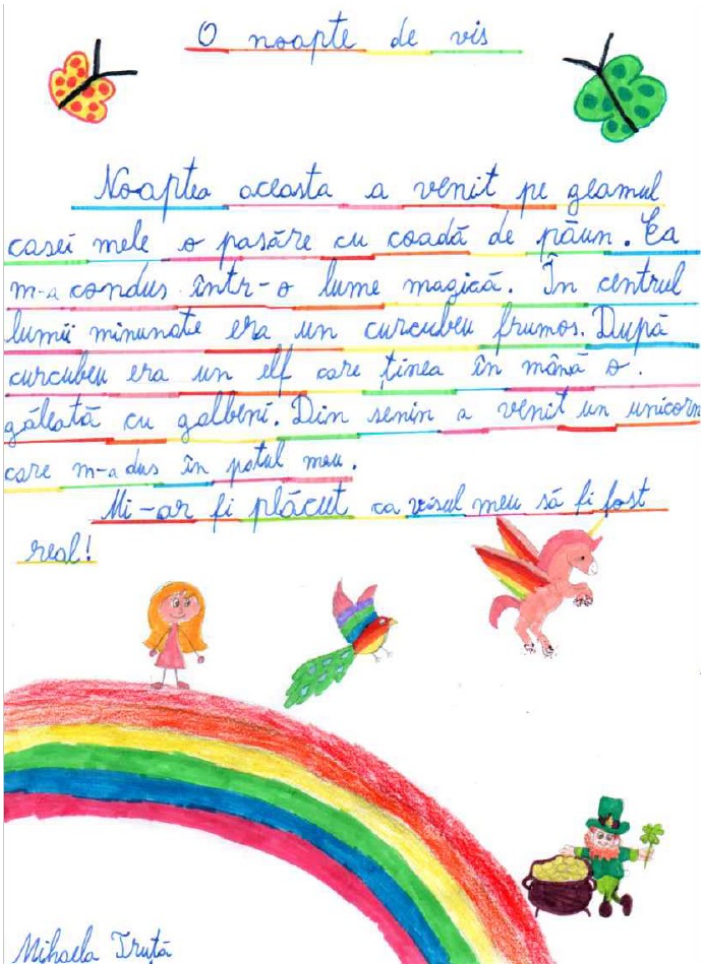
prof. Gina Dima

Cuvinte seci, cuvinte goale
se rostogolesc agale.
Nu le prinde nimeni.
Alunecă, se pierd
Rătăcite.
Cuvinte amabile, vorbe dulci
Se preling pe buzele mele
Și ale tale, și ale tale…
Le împrumut, le primesc înapoi
Cu sutele, cu miile.

O noapte de vis

Mihaela Truță, IV B
prof. coord. Mariana Ciubotariu

Floarea

Andrei Murariu, IV B
prof. coord. Mariana Ciubotariu

Floarea,
Frumoasă, fermecătoare,
Strălucind, parfumând, îmbiind
Eu mereu o admir.
Culoare.

Ioana Percsi, VII B

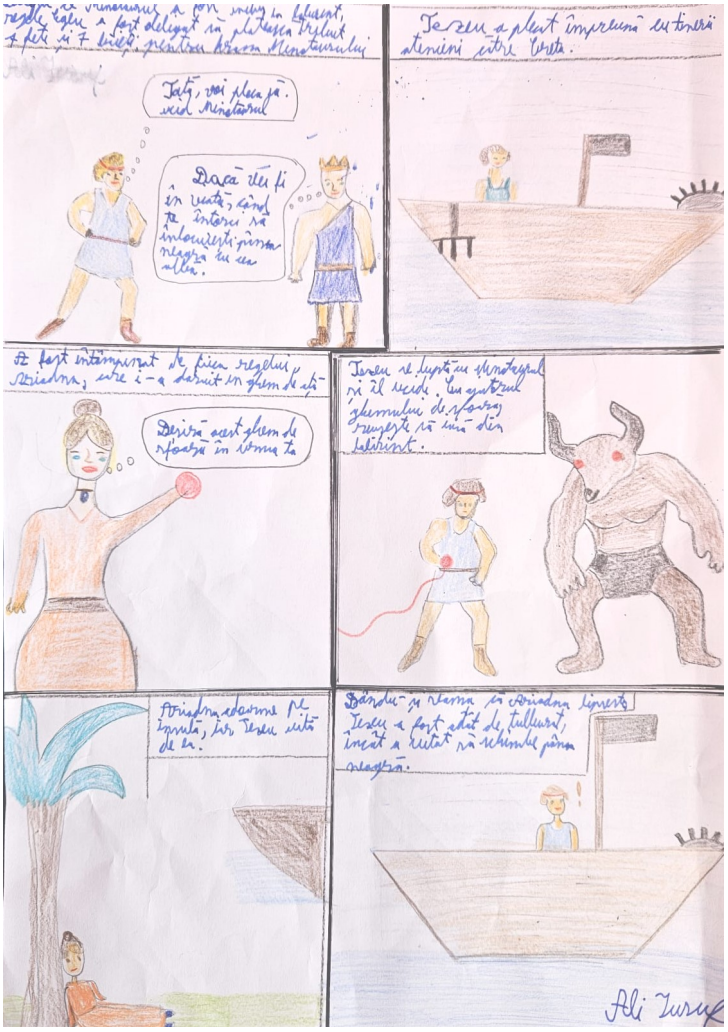
În labirintul Minotaurului

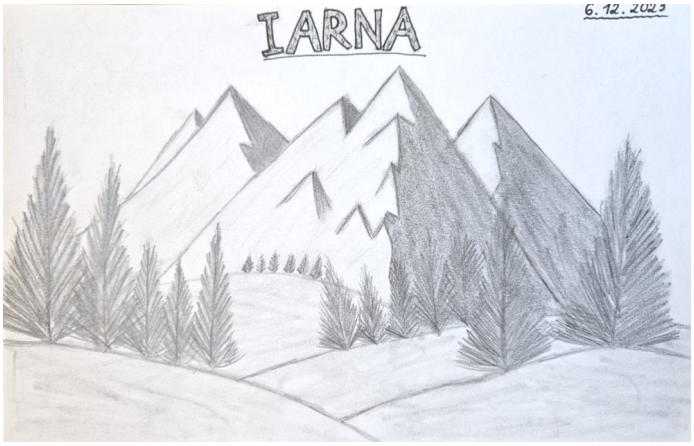
Maria Zachiteanu, V A
prof. coord. Alina Popa

Legenda lui Tezeu

Iusuf Ali, V A
prof. coord. Alina Popa

David Baban, VII A

Rareș Chioseaua și Hakan Mamut, VII A

Smaranda și noaptea ei de vis

Sara Ștefania Biliboacă, V A
prof. coord. Alina Popa

O fată pe nume Smaranda visase într-o noapte că ea și un unicorn roz zburau împreună pe inelele lui Saturn.

La prânz, când fetița avea o petrecere cu ceai împreună cu ursulețul ei, Bibi, dintr-o dată se transformă într-un unicorn fix ca cel din visul Smarandei.

- Aaaaaa! strigă fetița speriată.
- Stai! Nu mai țipa! spuse unicornul.
- Daaaaar cine ești tu? spuse fetița speriată.
- Eu sunt unicornul tău. Nu mă mai ții minte?
- Ba da, dar cum ai ajuns aici?
- Prin magie și puțin farmec.
- Și Bibi unde e?
- Nu-ți face griji, este în regulă! Am dus-o pe tărâmul plușurilor. Acum ne vom duce pe Saturn!
- Cum?!?!
- Vom avea o aventură pe cinste! Ne vom distra și ne vom juca! Vrei să mergem?
- Desigur! zise Smaranda cu nerăbdare.

Fetița se duse să-și facă mini-bagajul. Ea s-a urcat pe unicorn și au pornit la drum spre Saturn. Pe drum au întâlnit un curcubeu. S-au urcat pe cele șapte culori ale curcubeului și s-au teleportat direct pe Marte. Pe Marte s-au întâlnit cu un extraterestru care i-a dus pe Saturn. Ei au început să se joace tot felul de jocuri.

După ce au terminat joaca, s-au întors acasă la Smaranda unde unicornul i-a spus:

- Noi o să mai putem călători, însă doar în visele tale magice.

Dintr-o dată fetița s-a trezit și și-a dat seama că a fost un vis pe care nu-l poate uita niciodată.

A fost magic!

Anastasia Berdilă și Melissa Koseoglu, VII A

Paharul rubiniu

Andrei Cioroianu, V A
prof. coord. Alina Popa

Într-o bună zi, Alex, un băiat cuminte de zece ani împreună cu fratele lui mai mare, Bogdan, mergea către școală.

Deodată, în calea lor apăru un bărbat înalt și slab căruia îi căzu din geantă un pahar de sticlă care, spre mirarea lui Alex, nu s-a spart la impactul cu asfaltul. Paharul era roșu-rubin și strălucea în lumina soarelui purernic. Bogdan își continuă drumul nepăsător, dar în schimb Alex luă paharul de jos, dorind să îl înapoieze, dar când s-a uitat în spate, omul dispăruse de parcă l-ar fi înghițit pământul. Alex păstră paharul, mergând către școală liniștit, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic special.

Clopoțelul sună gălăgios, iar copii se pregătiră de plecare. Ajuns acasă, Alex puse apă în pahar și paharul pe birou și se apucă de teme. După aproximativ 2 minute paharul rubiniu a început să strălucească și camera se umplu de o lumină roșie sinistră. Din pahar se auzi o voce groasă și ciudată:

- Care îți e dorința?

Alex, speriat, zise încet:

- Cine ești tu?

- Eu sun duhul din pahar și îți voi îndeplini o dorință!

Trecu un timp și Alex rosti:

- Îmi doresc… Și se lăsă o liniște deplină. Îmi doresc să pot vorbi cu animalele!

Din bolul peștelui se aud strigăte:

- Mi-e foame! Alex, hrănește-mă, te rog!

Alex se sperie puțin, apoi își dădu seama că dorința i s-a îndeplinit cu succes. A început a vorbi cu peștele:

- Tu mă poți înțelege?

- Da! De ce tu mă poți auzi?! exclamă peștișorul mirat.

- După ce îți dau de mâncare trebuie să plec să văd ceva.

Ghiciți unde s-a dus. La grădina zoologică. Acolo întâlni un papagal vorbitor și îl întrebă:

- Cum este să stai în cușcă? Nu ai dori să zbori pe luminatul cer albastru?

- Ba aș vrea, dar sunt blocat în cușca asta.

- Vrei să fii liber ? Să fii prietenul meu?

- Daaaa, mă poți ajuta tu cu acest lucru?

- Da, dar trebuie să fim discreți, să nu ne vadă cineva!

Alex scoase din buzunar paharul roșu și zise:

- Îmi doresc ca pasărea să fie liberă!

Dar nu se întâmplă nimic și totul era la fel ca și înainte.

- Oare ce s-a întâmplat? De ce nu a mers? exclamă Alex supărat.

Stătu un timp să se gândească și prin urmare își aduse aminte că în cameră a pus apă în pahar când auzise voce aceea. El îi ceru papagalului puțină apă de la el din castron ca să o pună în pahar.

-Funcționează! strigă Alex și începu să repete dorința. Îmi doresc ca această pasăre să fie liberă!

Acestea fiind spuse, gratiile dispărură și pasărea plecă val-vârtej fără să îi mai zică nimic lui Alex.

Alex plecă acasă supărat, înțelegând că animalele sunt tot animale și nu le poți dresa.

Andrei Dominic Radu, VII A

Dorința

Delia Leafu, V A
prof. coord. Alina Popa

Eu sunt Ana, o fată simplă care locuiește pe coasta de nord a Americii, într-un orășel mic, dar eu am o dorință năstrușnică.

De mult timp îmi doream să-mi pot întâlni personajul preferat, aceea fiind Bianca Di Angelo, din cartea „Percy Jackson și olimpienii".

Într-o zi cețoasă, a apărut brusc o siluetă slăbuță, care avea o coroniță din praf de stele care avea și flori de lună. Când apăruse lângă geam, mi-am dat seama că era Bianca, așa cum mi-am imaginat-o eu. După aceea a sărit înăuntru și am reușit să o văd de mai aproape, ea semăna cu mine. Brusc, aceasta mi-a pus mâna pe umăr și exclamă:

- Ești în pericol! Ana, Cronos urmează să te ia sub tabăra lui.

- P…poftim? Eu nu sunt semizeu ca tine!

- Ba ești! Nu te subestima! Vino cu mine, te voi ajuta să scapi de titani!

- Dar…

Nici nu apucasem să îmi termin din cauza unei bubuituri care mi-a dărâmat acoperișul. Era un teluric, un monstru cu șase mâini și șase capete. Bianca și-a scos arcul, iar eu îi primisem pumnalul, care era din bronz celest. Am lăsat telurricul să atace primul, ca să putem alerga în cazul în care nu o să îl putem învinge. Când acesta a atacat eu am parat, iar Bianca a tras câte cinci săgeți deodată. Brusc, telurricul s-a transformat într-un munte de praf auriu.

Într-un final am ajuns în Tabăra Semizeilor și am reușit să-mi împlinesc dorința.

Puterea gheții

Simon Damian Linguriță, V A
prof. coord. Alina Popa

Într-o zi minunată de duminică am hotărât să mă duc în poiana din spatele casei. Odată ce am ieșit în aceasta am început să alerg de zor.

Pe când alergam, m-am împiedicat și am căzut. Când m-am ridicat de pe jos, am observat că aveam un ciob în mână. Dar el era așa neobișnuit...

Când am vrut să pun mâna pe o floare să o miros, aceasta a înghețat pe loc. Atunci m-am speriat foarte tare. Am dat să pun mâna pe clanță, dar aceasta a înghețat și ea la fel de repede. Atunci am înțeles că acel ciob îmi dăduse puterea de a îngheța lucrurile la atingerea acestora.

Eram foarte fericit că puteam controla gheața. Atunci am pus mâna pe ciment, iar acesta a înghețat ca prin farmec, chiar dacă era vară. Profitând de acest lucru, am patinat pe cimentul înghețat până seara târziu, când mama m-a chemat în casă. Eu nu i-am spus nimic despre această nouă putere.

Dar dimineața s-a întâmplat ceva neobișnuit. Ciobul dispăruse. Voi ce credeți că s-a întâmplat?

Marea mea dorință

Robert Mihai Marin, V A
prof. coord. Alina Popa

Eram în camera mea. Mă pregăteam să mă culc, iar cum am închis ochii o lumină intensă și de un albastru puternic a apărut în camera mea. Ducându-mă spre ea, am observat că încep să devin un dinozaur.

Membrele îmi erau uriașe, așa că am coborât încet pe scări, iar apoi am deschis ușa. Era noapte, nu era aproape nimeni afară. Nu prea înțelegeam ce mi se întâmplă, dar după un timp mi-am dat seama. Cu o săptămână în urmă rugasem o zână să-mi îndeplinească marele meu vis: de a deveni un dinozaur. Eram foarte fericit că acum sunt ca într-un vis.

Deodată aud un sunet puternic care mă sperie, iar apoi îmin dau seama cine erau, vânătorii de dinozauri. Zâna îmi spusese că va fi periculos, dar eu n-o ascultasem.

Brusc am început să fug, dar degeaba, vânătorii au aruncat o plasă de metal și m-au prins. Eram foarte supărat, așa că am scos un răget puternic. Apoi o mulțime de dinozauri au venit din toate părțile și m-au ajutat. Eram foarte bucuros, dar nu știam cum să le mulțumesc. Deoarece eram foarte obosit, am adormit pe o mașină.

Când m-am trezit mi-am dat seama că acesta a fost doar un vis.

Dorința

Iusuf Ali, V A
prof. coord. Alina Popa

Într-o dimineață de iarnă, m-a trezit ceasul și în același timp un mesaj de la echipa Real Madrid. Mă anunțau că vor sa mă transfere la echipă.

Prima dată am crezut că era doar o farsă, dar din fericire nu era. Eram atât de bucuros, încât a doua zi, împreună cu familia mea, ne-am luat bilete către Spania, la Madrid.

Când am ajuns, m-am dus direct la stadion. M-au primit la echipă, apoi urma primul meu antrenament, unde m-am descurcat foarte bine.

În curând urma primul meu meci împotriva echipei Barcelona. Când am ajuns la meci aveam foarte mari emoții, apoi am dat primul meu gol. Toată lumea era bucuroasă, mai ales tatăl meu care era foarte mândru de mine. Am câștigat meciul cu 2 -0, iar după meci împreună cu echipa mea am celebrat.

Când m-am trezit, mi-am dat seama că a fost doar un vis. Le-am povestit și părinților mei ce am visat, iar tatăl meu mi-a spus că își dorește foarte mult ca eu să ajung la Real Madrid.

Sper că într-o zi acest vis să devină realitate.

Consimțământ și abreviere

Rareș-Nicolae Defta, V B
prof. coord. Daniela Agafiței

În sfârșit, sosise și Ajunul Crăciunului! Toată familia mea începuse să decoreze casa pentru Crăciun. Tradiția noastră în seara de Ajun este să citim din cartea "Colind de Crăciun" de Charles Dickens.

Problema era că de câteva luni, nu mai găseam cartea în casă. Noi stăm vis-à-vis de bibliotecă, așa că mama m-a rugat să merg acolo să o împrumut. Când am ajuns la bibliotecă, lângă cartea pe care trebuia să o iau, era o carte imensă, cu cotor aurit, coperți de un roșu catifelat și pagini roz-portocalii. Știam că este interzis, dar nu am putut să nu o răsfoiesc puțin. Nu știu cum, ca prin magie, a apărut în fața mea un fotoliu gigantic. M-am cocoțat în vârful lui și am început să citesc din cartea aceea. Am lecturat atât de mult, încât s-a lăsat întunericul. Am adormit, iar cartea a căzut cu zgomot pe podea și am tresarit. În fața mea se materializase un portal hexagonal, albastru cu mov și puțin verde. Aplecându-mă să-l vad mai bine, am căzut direct în centrul lui. M-am trezit înconjurat de păsări, de copaci fară frunze și întuneric. Mi-era teamă și nu știam pe unde să o iau, așa că am mers tot înainte. La un moment dat, în fața mea a răsărit un semn pe care scria " Spre pădurea cuvintelor necunoscute". Nu aveam altă alternativă, așa că am mers tot înainte. Nu după mult timp, am intrat în pădurea labirint. Primul semn pe care l-am văzut a fost unul de atenționare : "Aveți grijă!". Acolo, am observat copaci făcuți din hârtie, pe care erau scrise povești, ca în manualul de limba română. Erau maimuțe cu aripi din stilouri, care cărau litere , ca să formeze cuvinte. Era magie pură ! Dintr-o dată, am zărit niște animăluțe firave, care vorbeau între ele. M-am apropiat încetișor și am observat că sunt niște literonozauri, adică dinozauri din litere. Aveau un corp micuț și rotunjor, iar în mâini purtau manuși exact ca Mickey Mouse. Aaa! Și erau toate spre alb-negru. Aveau căpșoare în formă de cuvinte. Ce-o mai fi și asta? Cuvântul care ținea loc de cap, reprezenta chiar numele lui. M-am apropiat mai mult. Pe unul îl chema Consimțământ. Eu nu știu ce înseamnă acest cuvânt, așa că l-am întrebat :

- Cine ești tu?
- Eu sunt Consimțământ. Tu ?
- Eu sunt Rareș !
- Imi pare bine să te cunosc ! spuse micul literozaur.
- Și mie.... dar, ce însemi tu ?
- Numele meu înseamnă acceptare, deoarece eu accept ca toată lumea să-mi fie prietenă.
- Grozav !
- Uite-l pe prietenul meu, Abreviere !
- El ce mai înseamnă ? am întrebat eu.
- El înseamnă prescurtare, deoarece vorbește tot timpul, pe scurt.
- Sal ! Cf ? E bn ? spuse Abreviere.
- E foarte bine ! am răspuns eu, zâmbind.
- Scuze, noi trebuie să plecam ! Este ora cinei !
- Sigur, și eu trebuie să plec. Mi-a părut bine de cunoștință !
- Și nouă ! au răspuns cei doi literozauri.

Deodată, m-am trezit în patul părinților mei. Mi-am dat seama că a fost doar un vis… Sau, nu ?

Venise Crăciunul ! Grăbit, am alergat la brad să văd ce cadou mi-adusese Moșul. Mare mi-a fost bucuria când am fost înconjurat de doi cățeluși. Ce credeți? Pe zgarda unuia scria ,,Consimțământ, iar pe zgarda celuilalt, Abreviere…

Zăpada speranței

Alexandra Codreanu, VI A
prof. coord. Daniela Agafiței

Primul fulg de zăpadă căzu pe strada principală a micuțului sat numit Carolville. Acest fulg firav și nevinovat a adus mai mult necaz decât fericire tuturor locuitorilor, căci adusese sclipiri și speranță în ochii celor mici. Un ultim fir subțire de speranță... Daca este posibil ca cineva să fure frumusețea și spiritul iernii, acesta e necazul prin care a trecut satul Carolville. O iarnă fără magie, o iarnă fără sclipire...

Poate a fost lipsa zăpezii, poate oamenii s-au plictisit de aceleași tradiții an de an, sau poate e doar faptul că oamenii cresc...oamenii uită frumusețea găsită în simplitatea sărbătoririi unui anotimp. Adulții nu vad, sau poate nu vor să vadă altceva decât viața lor complicată, iar copiii vor să fie adulți, așa că adoptă și ei acest perete al grijilor și așa uită toți de spiritul sărbătorilor.

Sub tavanul de lemn al fortului construit chiar de ea, se ascundea, fără motiv, o fetiță. Toată lumea o știa după numele de Ali, dar se zvonea că numele ei întreg ar fi Alira. Nimeni nu știa că urma să fie supranumita ,,Crăiasa Zăpezii". Acum, însă, fata stătea tristă, uitându-se în gol, analizând iarna ce urma să vină. Pe umărul său stătea Veni, iepurașul cu caracter de fier pe care îl găsise cu câteva luni în urmă, în fața casei.

-Vai, Veni! Cum s-a putut ajunge la un așa necaz? spuse ea. Iarnă e cel mai frumos anotimp în Carolville, este oare cu putință să rămânem fără ea?

Iepurașul nu putea să vorbească, dar își scutură rapid capul, în semn de pură dezamăgire. Fata văzu atunci acel fulg de zăpadă despre care vă vorbeam mai devreme. Încet, fulgul căzu într-un dans lin și ușor pe stradă, iar fata nu-l putu evita.

- Am vedenii, oare? Cred că e un fulg de zăpadă! Deci mai exista o speranță! Știi ceva, Veni? Hai să salvam iarnă!

Iepurașul sării de pe umărul fetei și scoase un țipăt entuziasmat. Cei doi prieteni adunară împreună fiecare luminiță de Crăciun pe care o găsiră, fiecare decorațiune de iarnă, fiecare ghirlandă cu fulgi de hârtie și fiecare ciocolată belgiana din dulapurile casei. Într-o singură noapte, cei doi reușiră să decoreze toate ferestrele, ușile și acoperișurile caselor. În centrul orașului, au așezat un imens brad de Crăciun, înconjurat de bănci și suporturi cu ciocolată caldă. Entuziasmul era prea mare încât fata să se mai gândească că nu poate trage singură bradul, sau că nu se poate urca pe acoperișurile caselor. Ali, într-o noapte, făcu într-o zi cât fac10 oameni într-o săptămână : puse spiritul iernii pe picioare, într-un sat aproape fără speranță...

Totul părea să fie perfect, dar cel mai trist lucru este sa crezi că e totul perfect, iar Veni știa asta, căci sări rapid , pentru a capta atenția fetei, se uită spre cer și se tăvăli actoricește pe jos.

-Veni, ce faci? Nu înțeleg...Vai! Zăpadă! Nu avem zăpadă! spuse agitată și se uită rapid spre ceasul de la mână. Mai este o ora până bat clopotele, toată lumea se va trezi și nu este un fulg pe strada! O să-i dezamăgesc pe toți! adăugă cu lacrimi în ochi.

Pentru prima oară în viața ei, Alira voia să renunțe, pentru ea nu mai conta toată munca, nu mai conta că toate casele sunt decorate, nu mai vedea nici o luminiță. Fata vedea doar fețe dezamăgite.

Brusc se auzi un țipăt entuziasmat, Ali întoarse capul, iar Veni sări curios pe umărul ei. Liviera, o femeie ce era profesoara la școală din sat, stătea uimită în pragul casei sale, cu zâmbetul pe buze, uitându-se în jur, la toate decorațiunile. Liviera se trezea mereu înaintea celorlalți, dar Alira nu știa asta, căci ea dormea mereu peste program. Fata se uită confuză la Liviera, așteptând să vadă lipsa zăpezii și sa-și reprime zâmbetul, dar femeia se uită peste tot nedumerită.

-Ali, tu vezi ce frumusețe? spuse ea. Tu ai făcut toate astea?

Alira afirmă din cap, cu confuzia vizibilă pe chip.

-Singura? întrebă Liviera

-Da...singură...

-Vai, ești geniala, ce frumos! Aproape că uitasem cât de aproape e Crăciunul, sau cât de frumoasă e iarna! Bravo, Ali, bravo!

-Dar...dar nu este zăpada! spuse fata mai tare decât și-ar fi dorit.

-Ei, și ce? Uite ce frumos sunt decorate toate

casele, uite bradul, uită-te la ce ai reușit să faci, lipsa zăpezii nu mai contează acum.

Atunci, clopotele bătură, iar din case se auziră sunete somnoroase sau strigătele mamelor care-și dojenesc copiii pentru că nu s-au trezit la timp. În următoarele minute, aceste zgomote fură acoperite de strigăte entuziasmate la vederea muncii făcută de Alira. În scurt timp, se așezară toți în jurul bradului, cântând colinde.

-Dar totuși mi-ar fi plăcut să aduc puțină zăpadă, îi spuse Alira mamei sale.

-Ali, daca este sau nu zăpadă, este doar noroc. Nici un tip de noroc nu se poate compara cu munca făcută cu entuziasm și speranță. Totuși, daca vrei puțină zapadă, poate dorința ta va fi îndeplinită. Trebuie să crezi într-un miracol de Crăciun, nu?

Atunci, Alira închise ochii și-și dori, pentru prima oară, din tot sufletul. În următorul minut, un fulg rece de zăpadă îi căzu pe vârful nasului. Zâmbetul îi urcă pâna sub urechi, iar în ochi îi apăru o sclipire.Poate a fost un miracol de Crăciun, așa cum spusese mama sa, sau poate miracolul stătea chiar în fața tuturor, în umbra unei fete mici și inocente, cu obrajii calzi și inima la fel de caldă.

Magia Crăciunului este in oameni, spiritul sărbătorilor este în sufletele oamenilor care cred în miracolul Nașterii Domnului necontenit...

Ada Mitrea, VI B

Miruna Borlan, VIII A

Tablou misterios

Roxana Mara Manea, VI A
prof. coord. Daniela Agafiței

Pe un perete era un tablou.De la muncă venea o doamnă, trecând pe lângă el. Pașii ei erau grăbiți, mintea fiindu-i în altă parte. Paltonul ei verzui dărâmă tabloul, ignoranța ținând-o-n lumea ei. Din parc mergea un bărbat în cămașă cenușie. Cu căștile în urechi, se împiedică de rama desenului și pronunța cuvinte vulgare, dându-și muzica mai tare și ciocnind în continuare alți trecători.

De la Zoo trecea un muncitor. Ducând o roabă, îi curgea peste pictură pământ și ciment. Singura reacție a lui a fost să scoată vorbe neplăcute pe gură despre „Cine pune un tablou pe jos?" Din spital ieșea o doctoriță, și ea grăbită. Chiar și văzând portretul, nu făcea nimic ca să-l ridice. În schimb sărea peste el. Zilnic, mii de oameni treceau pe lângă un tablou. Fiecare dintre ei îl tratau diferit.

Într-o clasă era o fată. În pauze, stătea cu prietenele ei. Încerca să facă parte dintr-un grup. În ore, ridica mâna mereu când știa. Era deschisă să învețe totul, chiar și dacă nu toți vedeau asta ca ceva realizabil.Dar ea știa… Mai ales la orele preferate. Mereu încerca să găsească o cale. Cel mai și cel mai mult tăcea când gândea.

Singurul lucru care o făcea să fie bulversată fiind faptul că era tratată diferit. Chiar dacă majoritatea o admirau, o ajutau, îi erau prieteni și o încurajau.

Și zilnic trecea pe lângă tablou, oprindu-se să-l privească. Dar numai puțin. Îl muta din parte în parte a orașului, până când a ajuns să-l aducă în fața scării ei. Iar acum, cu el în mână, observă acoperișurile caselor și ale blocurilor. Pânza stă lângă ea. Amândouă se odihnesc.Vopsea se scurge, din zeci de combinații realizate, pe marginea blocului. E noapte, iar tabloul parcă nu mai e atât de neimportant.

Linii trasate de-a lungul materialului, toate într-o armonie neînțeleasă, amestecându-se și combinându-se în stele, mări și culori, formează structurile peisajului înnoptat al Weimar-ului. Bucăți franjurate atârnă din ea, transformate în stele căzătoare.

Fata se întinde pe spate și-și închide ochii. Nu trece mult timp și se aude o mișcare apropiată, venind înspre ea. Se oprește și se aude un „wow". Fetița se ridică, șuvițele de păr sărindu-i în mișcare. Țâșnește-n picioare și cu privirea ațintită asupra unui băiat din clasa ei. Se uită de sus în jos unul la altul. Fata își înclină capul într-o parte în timp ce băiatul chicotește. Ea pufnește amenințător și el face un pas în spate cu mâinile ridicate în semn de pace.

- Frieden! [Pace!]
- Was willst du? [Ce vrei?]

Băiatul, îmbrăcat într-un hanorac închis la culoare, se apleacă ca într-o plecăciune în fața fetei. Întinde mâna înspre ea cu trei dalii de un purpuriu închis și așteaptă așa. În schimb, fata rămâne blocată pe simpla prezență a lui, neobservând acțiunea instant. Își scutură capul cu tot cu șapca roșie de pe capul ei. Se uită în jos la „ofertă" și îi împinge florile ușor înapoi, mușcându-și buza.

- Ich bin nicht verfügbar. [Sunt indisponibilă.]

Băiatul își ridică capul încet. În ochi pare să-i apară o lacrimă, numai pentru ca apoi să clipească și să dispară orice urmă de ea. Își drege vocea și ia o postură neutră, băgând florile în ghiozdanul lui rapid.

- Wenn es Ihnen nichts ausmacht, wenn ich frage, haben Sie das Gemälde gemacht? [Dacă nu te deranjează, tu ai făcut pictura?]Ea îi face semn din cap că da și se întoarce cu spatele și își strânge lucrurile.
- Du verlässt...? [Pleci...?]
- Es geht dich nichts an, [Nu te privește pe tine.] răspunde ea scurt și rece.

Băiatul i se mai adresează o dată înainte să plece:

- Du malst wirklich sehr schön. Tschüss, Aline. [Pictezi foarte frumos, ca un fapt. Pa, Aline.]

Capul îi țâșnește încă o dată înspre vocea celuilalt copil, numai pentru ca vederea ei să fie întâmpinată de cerul înstelat al nopții. Pășește puțin și simte ceva sub talpă.

- Blumen?

Un bilețel cu cele trei dalii. Le apucă, pufnind

pe nări, crezând că e o un nimic, dar chiar și așa îl citește. Ochii i se mișcă cu rapiditate peste cuvintele scrise în cerneală neagră ca lemnul ars. Buzele îi tremură și picături i se formează în irisuri, lăcrimând. Căzând în genunchi, scapă florile pe tablou. Își trece degetele peste forma daliilor devenind parte din pictură.

Și uite așa a apărut un tablou în Muzeul Artei Contemporane. Un tablou care are pânza în franjuri, care are ciment pe la colțuri, care are stele căzătoare și care are trei dalii lângă un copil plângând pe un acoperiș, o scrisoare stându-i în mâini, anunțând că o rudă a plecat într-o altă lume.

Semnificația florilor poate face diferența. Daliile purpurii arată tristețea, iar cele roz reprezintă speranța.

Paradisul cromatic

Melisha Flitman, VIII A
prof. coord. Daniela Agafiței

Doresc să împărtășesc o experiență care mi-a schimbat perspectiva asupra legăturii dintre emoții, sentimente și culori. Cu ceva timp în urmă, am avut ocazia de a vizita un muzeu de artă contemporană, unde am fost martora unei creații impresionante. Într-o cameră întunecată, un artist talentat a creat un spectacol de lumină și culoare, care a reușit să evoce o trăire fantastică , într-un mod unic.

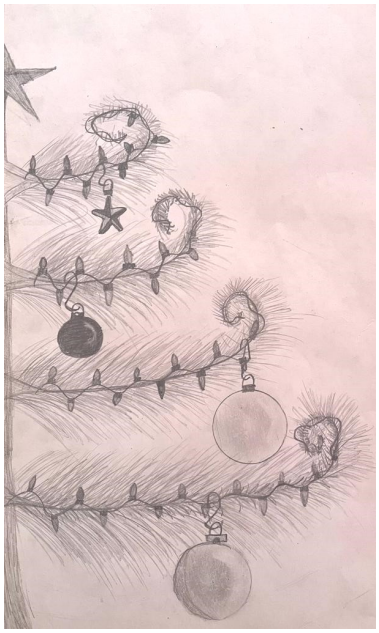
În mijlocul acelui spațiu paradisiac, am simțit o emoție profundă de uimire și contemplare. Culoare dominantă, un albastru intens, a stârnit în mine o stare de liniște și meditație. Apoi, luminile au trecut printr-o tranziție subtilă către un roșu puternic. Schimbarea continuă a culorilor a generat în mine o gamă largă de emoții, de la bucurie la melancolie. Această experiență m-a facut să înțeleg cât de puternică este relația dintre culori și stările noastre sufletești.

Așa cum ți-ai fi dorit să găsești nuanța preferată în paradisul cromatic, eu am simțit, nevoia de a contempla culorile, am fost captivată de stările interioare complexe pe care le redau aceste nuanțe. Astfel, aventura cromatică mi-a deschis ochii asupra modului în care putem utiliza culorile, pentru a exprima mai bine trăiri complexe și stări de spirit diverse.

Mulțumesc Universului pentru că m-a inspirat să explorez legătura dintre culori, sentimente și emoții, într-un decor mirific.

Natalia Costea, V B

Rareș Ionescu, V B

Iamur Sali, V B

Cvintet distractiv

Matei Saricu, VIII A
prof. coord. Daniela Agafiței

Iarna
Friguroasă
Schiind, patinând, răcind,
Zăpadă, gheață, nea, fulgi.
Ningând, înghețând, patinând,
Geroasă, minunată
Un miracol!

Școala
Fascinantă,
Învățând, cântând, citind,
Romane, nuvele, poezii.
Studiind, visând, iubind,
Adolescență minunată
Un vis!

Iustin Cunești̦eanu, VI B

Alexandra Belu, VI B

Ioana Percsi, VII B

Culorile emoțiilor

Alin Gabriel Ștefănescu, VIII A
prof. coord. Daniela Agafiței

Dragă Daniel,

Sper că această scrisoare te găsește bine și că vei fi dispus să îmi acorzi puțin timp pentru a împărtăși un eveniment din viața mea care m-a impresionat profund. Fiecare fragment de culoare pe care l-am descoperit în această călătorie a vieții mele a fost un decor unic, ce mi-a transmis o paletă de emoții diferite.

În primul rând, roșul- culoare aprinsă și plină de pasiune a fost martora momentului în care am întâlnit pentru prima dată dragostea. Îmi amintesc cum inima mea a început să bată mai tare, iar emoțiile mele s-au aprins precum flăcările unei lumânări. A fost un moment care mi-a schimbat viața, iar în acea clipă, roșul mi-a adus sentimentul de fericire și iubire, pe care nu-l voi uita niciodată.

În al doilea rând, albastrul- culoare calmă și senină a cerului și a oceanului m-a învățat să găsesc liniștea în mijlocul haosului. În momentele dificile din viața mea, albastrul mi-a oferit confort și încredere. A fost ca un far ce m-a ghidat în momentele în care m-am simțit pierdut și fără speranță.

În sfârșit, verdele-culoarea naturii și a regenerării m-a învățat să apreciez frumusețea vieții și să înțeleg importanța echilibrului. Am avut norocul de a experimenta momente de liniște în mijlocul pădurilor verzi, care mi-au oferit o perspectivă proaspătă asupra vieții.

Acest evantai de culori m-a învățat că viața noastră este ca o paletă imensă, plină de nuanțe diferite. Cu toate acestea, un eveniment din viața mea m-a marcat profund. A fost momentul în care am reușit să îmi învinge teama și să urmez pasiunea mea pentru artă. Culoarea acestui eveniment a fost un amestec de toate cele trei culori: roșu pentru curajul de a face primul pas, albastru pentru încrederea de a persevera și verde pentru bucuria descoperirii mele. A fost o experiență care m-a ajutat să cresc și să învăț să exprim ceea ce simt cu adevărat.

Sper că înțelegi acum cât de importante sunt culorile în viața mea și cum au influențat evenimentele și emoțiile mele. Îmi doresc să continui să explorez această paletă cromatică a vieții, iar tu ești parte din această călătorie spirituală. Mulțumesc pentru că îmi ești alături și pentru că ești un prieten de nădejde în această călătorie magică a culorilor.

Cu prietenie,
Alin

Ioana Percsi, VII B

Căutătorii de comori

Erika Andreea Stanciu, VIII B
prof. coord. Daniela Agafiței

E vară, e vacanță, toată lumea râde și zâmbește, nu-i așa? Ei bine, nu chiar toată lumea… Cum adică? Păi, cred că ar fi mai bine să vă povestesc de la început. Este 10 iulie, ziua de naștere a unei prietene. Mă trezesc de dimineață și încep să fac pregătiri. Abia așteptam să-i văd reacția, atunci când îi dau cadoul. Îl împachetasem frumos, cu o fundiță roșie și un bilețel parfumat, pe care am scris toate motivele pentru care o apreciez.

Cunoașteți senzația pe care o ai, atunci când simți că soarta nu este de partea ta? Eu cel puțin, o cunosc destul de bine și uite că în drum spre locație, chiar acest sentiment îl aveam. De ce? Pentru că drumul pe care am mers până la punctul de întâlnire, era prin mijlocul pădurii. Acum, să nu mă credeți o fricoasă, dar mi se părea ciudat. În plus, eram pe tocuri.

Ajung acolo și-mi văd prietenii în jurul unei mese, o hartă fiind așezată pe mijloc:

-Bună tuturor! Ce faceți aici?

-Bună! Mă bucur așa tare că ai ajuns! Ca să înțelegi, sărbătorita a pus la cale o vânătoare de comori, chiar pe aici prin pădure.

-Fascinant! Dacă știam unde are loc aniversarea, mă îmbrăcam diferit, ceva pentru aventură.

-Dacă știam ce se află la capătul vânătorii, mă îmbrăcam mai elegant.

-Ce este la capăt, mai exact?

-Un foișor extravagant și adevăratul loc al petrecerii.

Schimbul nostru de replici se termină rapid, pentru că unul dintre băieții prezenți găsește primul indiciu. Uite așa începe fuga după bilețele, hărți, busole și săgeți, care după aproximativ trei ore, ne aduc la locul petrecerii.

Trebuie să recunosc, m-am îmbrăcat bine! Foișorul era de un alb amestecat cu albastru regal, flori de câmp fiind înfășurate în jurul stâlpilor, beculețe cu lumină slabă se înșirau de-a lungul marginilor, mese cu toate pe care mi le puteam imagina, de la prăjituri cu fructe până la o fântână de ciocolată. Mireasma codrului mi-a trezit simțurile și atunci am realizat cine stătea în fața noastră, sărbătorita și părinții ei:

-Ei bine? V-a plăcut aventura?

-Da! A fost genial, dar am oboist și amețit puțin.

-Luați loc și haideți să vă servesc cu ceva bun, ce ziceți?

-Te rog! Eu doresc o felie de tort cu caramel sărat.

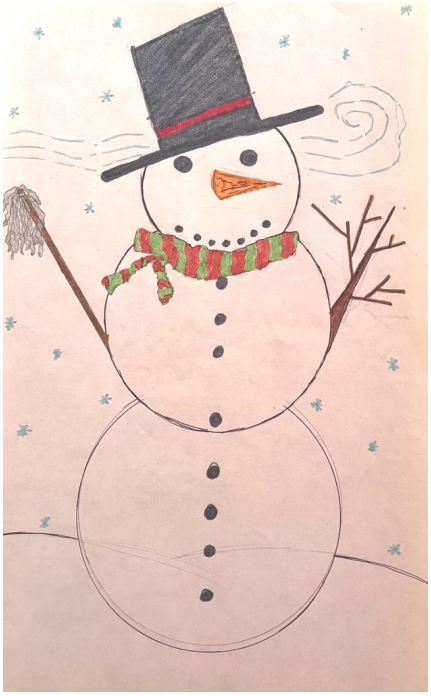
Sincer vă spun, nu mă așteptam la așa o comoară. Am aflat că foișorul era un cadou de nuntă pentru părinții săi și aici au ținut ceremonia. Cine nu ar vrea așa o minunăție lucrată manual? Eu una aș vrea! Un loc special, unde să te retragi în zile călduroase ca acestea, plin de amintiri.

Anastasia Zota, VI B

Roxana Mara Manea, VI A

Rareș Ionescu, V B

Iamur Sali, V B

Daniela Manea, VII A

Daniela Manea, VII A
prof. coord. Sorana Luca

Rareș Bârsan, VII A

Iamur Sali, V B

Prietenia dintre om și necuvântătoare

Bogdan Aurelian Caragea, VI B
prof. coord. Daniela Agafiței

Legătura dintre om și animal a existat încă din Antichitate . Primul animal domesticit de om a fost câinele . Acesta este recunoscut și în ziua de astăzi ca fiind cel mai credincios și loial prieten al omului . Un exemplu ar fi câinele japonez Hachiko, care , neștiind că stăpânul său a murit , l-a așteptat în fiecare zi în același loc , până când și acesta și-a găsit sfârșitul .

În trecut , animalele aveau roluri diferite în ograda omului . Spre exemplu : câinii aveau rolul de a anunța potențiale pericole de pe lângă ogradă ; pisicile aveau rol de a prinde rozătoarele (șobolanii , șoareci) ; vacile le dădeau lapte , brânză , carne ; caii și boii îi ajutau la munca ogoarelor . Atunci animalele erau ținute în anexe și grajduri , în curțile oamenilor.

Din cauza migrării oamenilor spre oraș , dorința copiilor de a avea un animal de companie a crescut din ce în ce mai mult, indiferent de specia aleasă regasind : hamster, papagal , broască țestoasă, pești , cățeluși de diferite mărimi ,pisci . Bătrânii rămânând singuri, deoarece copiii au plecat la casele lor și vin doar în vizită și ei au simțit nevoia de a achiziționa un animăluț. Aceștia simt nevoia de a vorbi cu cineva , de a alinta pe cineva , de a petrece timpul, de a-și revărsa iubirea și de a fi acompaniați de cineva în casă , aceste lucruri îi ajută să trecă mai ușor peste bătrânețe și de a le alina singurătatea.

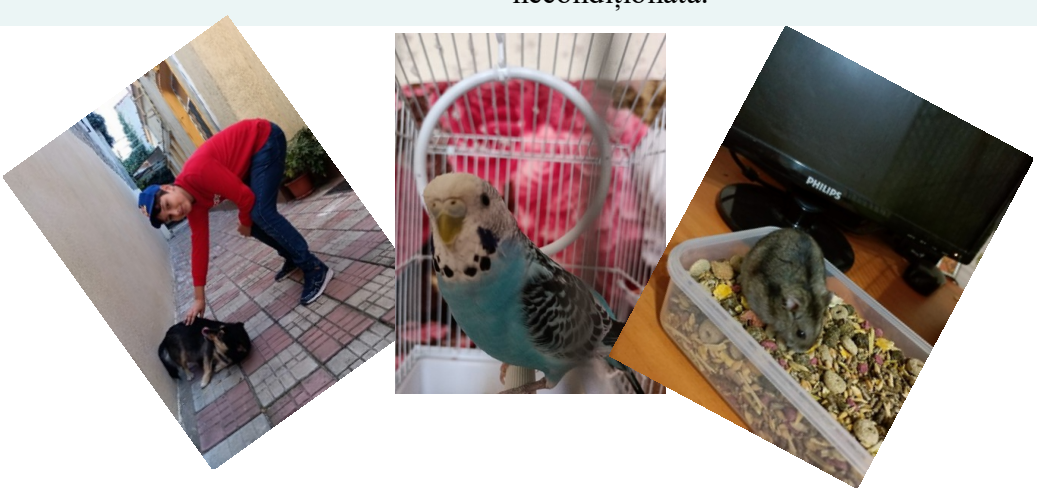
De exemplu, când am plecat împreună cu părinții mei de la Brăila la Constanța , ambele bunici și-au cumpărat două animale : un câine pechinez , maro cu negru , ochișorii lui seamănă cu două măsline și îl cheamă Pichi și cealaltă bunica un papagal , coloritul penelor era albastru cu alb cu un cioc portocaliu ca morocovul și era numit Ciufulici . El începea să ciripească când mă vedea.

În schimb copiii își doresc uneori un animaluț, deoarece au vazut că și prietenii lor au avut animale . Încă un motiv pentru care copiii își doresc animale este cel de a avea companie. Achiziționarea acestor animale vine cu câteva responsabilități . De noi depinde hrana lor , care trebuie sa fie potrivita pentru fiecare specie , nevoia de a avea apă proaspătă în fiecare zi , necesitatea de a fi plimbați prin parcuri , de a lua aer , de a le asigura un pătuț confortabil și călduros , de a le acorda îngrijire medicală în cazul în care se îmbolnăvesc. E dovedit faptul că în casele în care există animale de companie și sunt și copii mici , aceștia se dezvoltă mai armonios , sunt mai sociabili.

Câțiva prietenii de-ai mei de la Brăila aveau hamsteri. Eu m-am rugat de părinții mei să-mi cumpere și mie un hamster toată vara, dar ei nu au vrut. Intr-o zi de 8 septembrie, înainte de începerea anului scolar, ei m-au luat de la bunici și m-au dus la un magazin de animăluțe unde să-mi aleg șoricelul. Așa l-am ales pe Max, hamsterul meu mic, de rasă Campbel, de culoare gri. Avea ochișorii mici ca două mărgele și picioruțele foarte fragile. Ne-am împrietenit imediat. În fiecare dimineață înainte să plec la școală aveam grijă să îi pun mâncare și apă proaspătă. Când ajungeam acasă, după ce terminam programul îl scoteam din cușca lui și mă jucam cu el. Îl lăsam să meargă prin pat, i-am facut trasee din cărți și îl lăsam să se plimbe prin casă cu biluța lui specială. Acest lucru m-a făcut mai responsabil și mai fericit.

Acum, scriind acest text, îmi aduc cu drag aminte de prietenul meu necuvântător. S-a creat o prietenie de durată, și chiar dacă el a plecat într-o lume mai buna, va fi mereu în sufletul meu.

Necuvântătoarele vor fi mereu alături de noi și ne vor oferi dragostea și loialitatea lor necondiționată.

Miracolul primăverii

Alexandra Codreanu, VI A
prof. coord. Daniela Agafiței

Au rămas doar pașii grei și apăsați în urma iernii reci ce tocmai s-a terminat... Pânza de pe șevalet se reînnoiește și peste amintirea crudelor anotimpuri reci, începe să se picteze un nou decor înflorat.Toată natura reînvie la viață, se schimbă și formează o scena de teatru în care soarele este personajul principal. Ploile dese de odinioară se transformă în petale de lumină și bucurie care dau noblețe florilor.

Pământul își schimbă haina alba de zăpadă și își alege un nou veșmânt cusut din verdele crud al ierbii , pictat ușor cu puncte zglobii multicolore. Copacii își etalează măreț crengile tot mai sus ca niște candelabre maiestuoase . Cerul a încremenit deasupra lumii, iar culoarea sa diafană estopează măreția naturii trezite la viață . Norii cenușii sunt o pată de culoare în splendoarea verdelui crud predominant.

Vocea caldă a primăverii ajunge din pământ până la bolta cerului, formând un evantai de sentimente și încântare.Beculețele ce s-au aprins până acum în fiecare seară, sunt înlocuite de ghioceii care au acoperit pământul ca niște stele sclipitoare, alături de alte flori care își etalează frumusețea și splendoarea strălucind necontenit.

Spațiul terestru și cosmic formează un paradis divin, pe care Marele Anonim l-a creat ca un spațiu sacru al omenirii. Cântece de păsări și clinchete de clopoței se aud prin umbrele peisajului măreț, aducând o notă de veselie primăverii, crăiasa eleganței și a sinesteziei.

Primăvara este anotimpul speranței, al iubirii și al frumuseții florilor. Ador măreția naturii veșnice, splendoarea ierbii verzi și eterna poveste a renașterii spirituale.

Primăvara, anotimpul renașterii

Bogdan Aurelian Caragea, VI B
prof. coord. Daniela Agafiței

A venit mult așteptata și iubita primăvară! Soarele galben, mic, dar strălucitor acoperă și învelește natura, revenită la viață după o iarnă grea, cu razele lui puternice și calde precum o pătură protectoare. Pe copacii mari, impunători, care pe timpul iernii au fost acoperiți cu un strat de nea rece, răsar mici bobocei. Iarba cea firavă și plăpândă, crește sub mângâierea blânda a razelor de soare.

Păsările călătoare se întorc și ele din țările calde. Pe micul pervaz alb și îngust al unui bloc, din apropierea unui copac, oamenii pun mâncare pentru randunica care vestește venirea primăverii.

Vremea călduroasa îi face pe copii să iasă afară pentru a se juca, ori pentru a se plimba sau a discuta în natură, bucurându-se din plin de clima blândă și prietenoasă a acestui anotimp. Toată lumea se pregătește de un eveniment foarte important ce va avea loc în aceast anotimp și care face ca sufletele oamenilor să se umple de dragoste și căldură, Paștele.

Copiii și adulții se ocupă de vopsirea ouălor în culoarea roșie, conform tradițiilor acestei sărbători creștine.Apoi cu toții asteaptă cu smerenie Invierea Domnului Iisus Hristos.Odată cu venirea acestui anotimp grandios si magnific, se mărește ziua, iar copiii stau mai mult timp afară să se joace și să zburde în cadrul jocurilor copilărești, lăsând toate grijile cotidiene.

Astfel, sufletele oamenilor capătă culoarea primăverii și noi toți devenim mai blânzi, mai veseli, mai zburdalnici, lucru ce demonstrează faptul că acest anotimp ne-a transmis căldura lui.

Versiunea răsturnată a basmelor

prof. coord. Alina Popa

Prin definiție, basmul este narațiunea în care se înfățișează o lume ireală în care se petrec întâmplări supranaturale și în care trăiesc creaturi fabuloase, ființe umane înzestrate cu puteri supranaturale sau animale cu însușiri omenești. Tema universal surprinsă în basme este lupta eternă dintre bine și rău.

Cine nu a îndrăgit celebrele basme ale Fraților Grimm sau cele culese de Petre Ispirescu din folclorul autohton? De câte ori nu am însoțit-o pe Cenușăreasa la balurile la care s-a întâlnit cu prințul, de câte ori nu ne-am luptat în gând cu zmei și cu balauri sau zgripțuroaice alături de Făt-Frumos sau de câte ori nu ne-am temut pentru viața Scufiței Roșii, știind că avea să se întâlnească cu fiorosul lup în pădure?

Basmele aduc în prim-plan eroi și eroine care întruchipează perfecțiunea fizică și morală în viziune populară, pentru că - nu-i așa? - binele triumfă întotdeauna. Dar... cu zmeii, vrăjitoarele, mamele vitrege, balaurii și lupii cei răi cum rămâne? De ce nu am putea privi povestea, măcar o dată, și din punctul lor de vedere?

Într-un exercițiu de imaginație, prin care să demonstreze nu numai faptul că povestea le este cunoscută pe deplin, ci și că dețin resurse neliminate de creativitate, **elevii clasei a V-a A** au rescris basmele preferate... din perspectiva antagonistului. Vă invităm să lecturați creațiile lor.

Iusuf Ali - *Scufița Roșie*

Pe vremuri, eram un lup blând care trăia în pădure și avea grijă de ea. Într-o zi, pe când mă plimbam prin pădure, am văzut o fetiță care venea pe cărare, era îmbrăcată în roșu și avea un coșuleț în mână.

Am oprit-o și am întrebat-o cine este, unde merge și ce are în coș. Mi-a răspuns că o cheamă Scufița Roșie și merge la bunica ei să îi ducă de mâncare.

După ce a plecat, mă uitam în urma ei să văd în ce direcție merge, dar ea, în loc să își vadă de drum, a început să culeagă flori din pădurea mea, rupându-le pe toate fără milă. Am văzut negru în fața ochilor și am hotărât să mă răzbun.

Am ajuns înaintea ei la casa bunicii, am intrat în casă și am rugat-o pe bunică dacă vrea să îi facem o farsă nepoatei sale, dar ea nu a vrut. Nu aveam de gând să îi fac rău bunicii, însă nu am avut încotro și am mâncat-o. M-am îmbrăcat cu hainele ei și m-am băgat în pat.

Când a ajuns Scufița Roșie, am invitat-o în cameră și i-am spus să se apropie de mine, iar ea a început să râdă de mine, întrebându-mă de ce am ochii, urechile și dinții așa mari. I-am spus că am ochii mari ca să o văd mai bine, urechile mari ca să o aud mai bine, iar dinții că să o mănânc mai bine. Am sărit din pat și am înghițit-o și pe ea.

Deodată, ușa s-a dat de perete și un vânător a intrat și le-a eliberat pe amândouă, iar eu am fugit mâncând pământul.

De atunci, nici că mai îndrăznesc să mă apropii prea tare de fetița aceasta, chiar dacă o mai văd din când în când rupând florile din pădurea mea ca să i le dăruiască bunicii.

David Andrei Cazacu - *Cei trei purcelușI*

Am auzit de la familia mea că, peste un deal, se afla o familie de purcelușI. Îmi era așa o foame… încât îmi venea să îmi mănânc și coada. De foame, nu am mai putut aștepta. Am alergat ca fulgerul spre purcelușI. Când am ajuns acolo, am văzut că purcelușii și-au făcut case. Mmm… mă uit pe geam la ei și îmi vine să intru ca un taur în casele lor, însă eu nu sunt taur.

M-am dus la căsuța care era din paie. Am suflat, am suflat, simțeam că porcușorul e aproape și… casa a zburat. Îmi imaginam cum acel porc va ajunge în gura mea. Însă, într-un moment de neatenție, acesta a fugit la casa din lemn. Ohooo! Aici erau doi purcelușI. M-am dus și am suflat, am suflat, până când casa s-a dărâmat. Îmi lăsa gura apă. Îmi imaginam cum acești purcelușI vor ajunge în gura mea. Dar… iar i-am scăpat. S-au dus la casa de alături, care era din cărămidă. Eram plin de indignare!

Am început să suflu cât mă țineau plămânii, am suflat și am suflat, până când am obosit. Nu am mai putut sufla. Am plecat repede acasă, ca nu cumva să îmi facă purcelușii ceva.

Lasă, îi prind eu altădată!

Delia Leafu - *Stan Bolovan*

Vin eu zgomotos la stână, cu o poftă nebună de trei oi suculente, ca-n fiecare noapte. Când colo mă opri un voinic, mic și pitic.

El zicea că este Stan Bolovan, care ziua mănâncă stânci, iar noaptea paște copaci. Eu îi zic că nu o să mă apropii de turmă dacă se întrece cu mine. Atunci, văd că omulețul scoate o piatră din traistă și mă provoacă să scot din altă stâncă zer. Iau și eu o piatră și o strivesc cu forța mea de zmeul-zmeilor de o sfărâm în mii de bucățele, dar zer nu a curs din ea. Stan își sfărâmă și el piatra și din ea, zerul începu să curgă. Speriat de un așa voinic, nu știu în ce direcție să o mai apuc.

Eu credeam că nu mai e rost să fug, că omulețul tot m-ar fi doborât, așa că îl iau cu mine acasă, la mama, că avea nevoie de o slugă timp de un an, adică trei zile. Leafa era de șapte saci cu galbeni pe zi.

În a doua zi, mama ne-a chemat să aruncăm cu buzduganul cel fermecat de șapte ori, cale de trei poște. Stan, când veni rândul lui, îmi zise că era păcat de buzdugan, că el l-ar arunca atât de tare că ar ajunge pe lună. Eu l-am rugat să îl arunc eu, dar omulețul a ezitat până când nu i-am oferit șapte saci cu galbeni și abia atunci mi-a dat voie să arunc eu buzduganul. Și mama s-a înspăimântat de un așa voinic.

În următoarea dimineață, mama ne-a trimis la fântână, să luăm apă în doisprezece burdufuri. Eu le -am umplut imediat, cât îl vedeam pe Stan că scoase un briceag și a făcut un cerc în jurul fântânii. Când l-am întrebat de ce, el a zis că ia toată fântâna cu el. I-am luat eu și burdufurile lui, doar ca să lase fântâna acolo.

Apoi, mama ne-a trimis în pădure, să luăm lemne. Eu, un zmeu puternic, termin direct. Când l-am văzut pe Stan că lega copacii unii de alții, el mi-a zis că duce toată pădurea acasă, așa că, din nou, i-am spus să lase pădurea acolo și îi car tot eu și copacii lui.

Când am ajuns acasă, mama nu voia să îi dea banii lui Stan, așa că m-a pus să îi termin viața. În acea noapte, am luat buzduganul și l-am lovit cât de tare am putut.

De dimineață, Stan încă mai trăia și zicea că a simțit un purice în vârful frunții. Eram foarte speriați, așa că i-am dat simbria. El zicea că mai vrea să lucreze un an, eu i-am dat leafa dublă și l-am izgonit.

Simon Damian Linguriță - *Prâslea cel Voinic și merele de aur*

De ani de zile visez să mănânc din mărul acela al împăratului. Văd zilnic cum merele de aur se coc tot mai tare în acel copac, iar de această dată le voi fura.

Din acea zi, eu, zmeul, am furat toate merele din acel pom, chiar dacă împăratul a pus de pază în fiecare an pe cei mai buni și iscusiți voinci, până și pe fiii lui, în afară de unul.

Într-o noapte, când am venit să fur merele, fiul cel mic al împăratului m-a atins cu o săgeată și nu am apucat să mai iau merele. După ceva timp, acesta a pornit să prindă hoțul, adică pe mine.

Acesta mi-a nimicit frații foarte repede și le-a luat și pe fetele de împărat cu care urmam să ne căsătorim noi. Când fiul cel mic al împăratului a venit și la mine, m-am luptat cu el pentru a-l învinge, dar și pe mine m-a doborât numaidecât.

Pe onoarea mea de zmeu, promit că nu voi mai fura niciodată mere!

Alexandru Măxineanu - *Capra cu trei iezi*

Stomacul meu ghiorţăie de nu mai aud nimic din jurul meu, bine că sunt trei iezi lângă vizuina mea. Mama lor e acasă, asta va fi o problemă.

Mă duc să văd dacă a plecat. Am auzit că o să le cânte ceva când o să ajungă. Mă duc să le cânt și eu, că poate o să intru la ei în casă. Dar, din cauza vocii mele prea groase, iezii nu mi-au dat drumul.

Ia uite! Un pădurar taie copaci. Mi-a venit o idee. Nu se uită, mă duc să îmi ascut vocea ca să sune ca a mamei iezilor. Acum e mult mai bine, merg la ei. Poate cu vocea mai subțire o să creadă că sunt mămuca lor și că a venit acasă. Mă duc eu și strig acolo până când aud ușa care se deschide, dar nimeni nu era acolo. Închid ușa, dar după ea îl văd pe iedul cel mare care se uita la mine speriat, dar era deja degustat și mâncat. Caut în bucătărie, sufragerie și ajung în dormitor, unde văd niște picioare de capră mici care ieșeau de sub pat. Le trag eu afară și văd un ied care era mai speriat ca celălalt. Îl înghit și pe el, dar al treilea era de nevăzut. L-am căutat peste tot, dar degeaba. Până la urmă plec, că oricum nu-mi mai era foame.

Nu știu dacă mama lor a observat sau poate nu a mai venit acasă între timp, dar trecuseră două zile și nu am primit nici măcar o vorbă că ea se supărase.

Însă într-o zi ea m-a invitat la cină și am zis că mă duc, fiindcă oricum era gratis. Când ajung acolo, văd o masă aranjată cu toate bunătățurile pământului. Mă așez pe scaun, dar ce să mă așez, că

m-am trezit cu burta în sus într-o groapă adâncă, iar mama iezilor și al treilea ied râdeau de mine.

M-am supărat atât de tare, ca un musafir insultat, încât i-am dat mamei cei doi iezi mai mari înapoi, jurând în fața ei că nu îi voi mai călca pragul niciodată.

Natalia Ioana Negoescu - *Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici*

După ce împărăteasa a murit, eu, cea mai pricepută vrăjitoare, l-am fermecat pe împărat să se căsătorească cu mine. El avea o fiică pe care nu o plăceam deloc, fiindcă, trebuie să recunosc, era foarte frumoasă.

După ce el a murit și timpul a trecut, fiica lui creștea și devenea mai frumoasă decât mine. Acest lucru mă mânca de vie. Cum să fie mai frumoasă decât mine? Trebuia să scap de ea. Am chemat vânătorul și i-am spus să o ducă pe Albă-ca-Zăpada în pădure și să îmi aducă inima ei.

M-am dus la oglinda mea fermecată și am întrebat-o cine este cea mai frumoasă din țară. Când mi-a zis că Albă-ca-Zăpada este mai frumoasă, că trăiește și se ascunde în munți, mi-am dat seama că vânătorul m-a păcălit. M-am înfuriat, dar mi-a venit și o idee. M-am dus în bârlogul meu secret de sub castel și am căutat vraja potrivită în cartea mea cu vrăji. Am făurit un brâu special care să o lase pe fată fără suflare.

M-am deghizat într-o negustorească și am pornit spre casa piticilor din pădure, peste șapte munți, spre Albă-ca-Zăpada, unde aflasem că locuiește acum. Am convins-o să îmi deschidă și să mă lase să îi aranjez brâul, cu care am încins-o atât de tare, încât a rămas fără suflare.

Când am ajuns la castel am mers direct la oglinda mea fermecată și aceasta mi-a spus că tot Albă-ca-Zăpada este cea mai frumoasă. Nu am renunțat și am mers imediat înapoi în bârlog să îi pregătesc un pieptăn vrăjit care să o otrăvească pe loc.

M-am deghizat într-o bătrână de nerecunoscut și am plecat din nou la casa piticilor. Am reușit să o conving pe fată să îmi dechidă ușa și să mă lase să o pieptăn cu magicul pieptăn. Când otrava a pătruns în părul ei negru ca abanosul, a picat pe loc ca moartă.

Ajunsă în fața oglinzii magice, îmi răspunde că tot fata asta este cea mai frumoasă. Plină de furie neagră, revin în bârlog, caut vraja potrivită și cu toată măiestria de care sunt capabilă, reușesc să fac cel mai frumos măr văzut vreodată, pe jumătate otrăvit, căruia nimeni nu îi poate rezista.

Plec spre pădure deghizată într-o umilă țărancă gârbovită. Albă-ca-Zăpada se lasă convinsă să guste din măr după ce o conving mușcând eu prima, dar din partea neotrăvită. Fata a picat moartă la pământ.

Oglinda fermecată îmi dă vestea minunată, că eu sunt cea mai frumoasă din țară, deci Albă-ca-Zăpada este moartă.

După un timp, primesc o invitație de nuntă. Era nunta Albei-ca-Zăpada. Cum era posibil? Când am citit invitația, m-a lovit un sentiment oribil, am încercat să mă liniștesc, dar nimic nu funcționa.

M-am gătit de nuntă și am plecat spre castelul prințului. Când am ajuns, am văzut-o pe Albă-ca-Zăpada și m-a apucat cea mai mare panică. Știam că, orice aș mai face, ea este mai frumoasă decât mine. Stăteam în holul castelului ei, dar înainte să vină să mă întâmpine, am fugit. Nu puteam rezista să o văd mai frumoasă decât mine.

În acel moment am fugit în pădure. Când am ajuns în capătul ei, am văzut o prăpastie. În acea secundă, am sărit și totul a devenit negru. Am înțeles atunci că invidia este cel mai otrăvitor sentiment.

Eric Alexandru Șindrilaru -*Cei trei purcelușI*

Era o zi însorită de vară, când a începu burta să mă întrebe când mai mănânc și eu ceva, deoarece simțea că leșină. Deodată aud o mămică purceluș cum le spunea copiiilor ei să plece și să își găsească un loc de muncă, deoarece au crescut și acum sunt purcelușI mari.

De curiozitate, am vrut să văd cum se descurcă, iar casa celui mic și a celui mijlociu pot să vă spun că la prima bătaie de vânt nici podea nu mai puteau avea, așa de fragile le construiseră ei, față de cel mare care părea că va construi un bloc ce va rezista sute și sute de ani.

Fiind șocat de faptul că purcelușul mare este fratele celorlalți doi, mă întorc să plec, iar dintr-o dată îl aud pe cel mic spunându-i celui mare: ,,Uite-l și pe fraierul acesta. Muncește de cinci ore și încă n-a terminat.” Enervat de faptul acesta, mă gândec doar la un singur lucru. Acel lucru fiind ce bun ar fi acel purceluș pe grătar. Sau făcut cotlet ar fi o idee la fel de bună.

Înfometat și furios, alerg cu toată viteza mea să-l prind, dar banditul acela mic, tânăr, leneș și roz a intrat în căsuța lui din paie. Vrând să-mi testez teoria, am suflat spre acea casă cu 10 la sută din puterea mea... și am avut dreptate, iar casa a zburat mai ceva ca păsările spre zonele calde toamna. Grăsuțul acela mic și roz a fugit spre casa fratelui său, aproape la fel de dărăpănată, dar mai spațioasă.

Plin de nervi, am decis ca de data asta să folosesc 25 la sută din puterea mea dar, după ce am suflat, am realizat că am folosit mult prea multă putere. Purcelușii, de frică, au alergat spre casa celui mare, care de-abia își terminase de construit și de mobilat casa. De mila celor doi, i-a lăsat să intre pentru a se adăposti.

De data aceasta, am suflat și am suflat, dar nu am dărâmat nicio cărămidă. Vrând să-l sacționez pe purceluș pentru comportamentul său, m-am urcat pe acoperiș și am încercat să intru pe horn, dar cel mare mi-a luat-o înainte și a dat drumul la foc și mai tare. Când am încercat să ajung la cei trei purcelușii, am ieșit mai repede decât am intrat, și de atunci nici n-am mai îndrăznit să merg prea aproape de casa lor de cărămidă.

Sara Elena Șișcu - *Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici*

Regina era o femeie frumoasă, dar cu inima plină de venin și invidie. Oglinda fermecată îi spusese mereu că este cea mai frumoasă din regat, dar când a aflat că Albă ca Zăpada o întrece în frumusețe, a fost cuprinsă de o furie neînăbușită. S-a hotărât să scape de rivala ei cu orice preț.

Cu viclenie și răutate, regina s-a deghizat într-o bătrână vânzătoare de mere otrăvite și a mers la casa piticilor. I-a oferit Albei-ca-Zăpada un măr fermecat, plin de otravă, și a așteptat cu nerăbdare să-și vadă planul pus în aplicare. Când a aflat că Albă-ca-Zăpada a căzut într-un somn adânc din cauza otrăvii, regina a fost satisfăcută de reușita ei.

Cu zâmbetul pe buze, regina s-a întors la castelul ei, convinsă că acum nu mai exista nimeni care să-i umbrească frumusețea. Cu toate acestea, planurile ei de a rămâne cea mai frumoasă au fost date peste cap când a aflat că prințul, auzind de povestea Albei-ca-Zăpada, a mers să o trezească din somnul malefic.

Regina, prinsă în vâltoarea propriei răutăți, s-a retras în palatul ei întunecat, unde umbrele trecutului o bântuiau neîncetat. În fiecare noapte, visurile ei erau bântuite de chipul frumos al Albei-ca-Zăpada, iar regina simțea cum remușcările o bântuie.

Într-o zi, în timp ce privea în oglinda fermecată, regina a văzut nu propria ei imagine, ci chipul unei femei bătrâne și singuratice. În acel moment, a realizat că răutatea și invidia ei au transformat-o într-o creatură fără iubire și fără lumină.

Cu inima grea de regrete, regina a hotărât să încerce să-și repare greșelile. A plecat în căutarea Albei-ca-Zăpada, hotărâtă să îi ceară iertare pentru toate suferințele pe care i le cauzase. Drumul ei a fost plin de obstacole și primejdii, dar regina și-a asumat fiecare provocare în căutarea răscumpărării.

În cele din urmă, regina a ajuns la castelul unde trăia Albă-ca-Zăpada. Cu inima împovărată de vină, a căutat-o pe prințesă și i-a mărturisit toate greșelile ei. Albă-ca-Zăpada, cu un suflet plin de iertare, a acceptat scuzele reginei și au împărtășit un moment de împăcare și înțelegere.

După ce regina și Albă ca Zăpada s-au împăcat, un rău mai mare decât oricare altul a amenințat pacea regatului. O vrajă întunecată, aruncată de o vrăjitoare malefică, a căzut asupra prințesei. Albă-ca-Zăpada a început să se îmbolnăvească tot mai grav, iar nicio putere magică nu a putut s-o vindece.

Regina, cuprinsă de disperare și vinovăție, a căutat un remediu pentru boala care o măcina pe Albă-ca-Zăpada. În ciuda tuturor eforturilor ei și ale celor mai pricepuți magicieni din regat, starea prințesei se înrăutățea de la o zi la alta.

Într-o noapte furtunoasă, când fulgerele sfârtecau cerul și tunetele răsunau puternic, Albă-ca-Zăpada a fost salvată în sfârșit, mulțumită eforturilor reginei.

Povestea frumoasei prințese s-a încheiat într-un mod fericit, amintind tuturor de fragilitatea vieții și de puterea iubirii adevărate.

Campionii clasei a II-a A

Ionatan Baban și Alexandru Mițaru - mențiune la concursul de șah

Carolina Boteanu
Crosul *Alerg și câștig un prieten*

Campionii clasei a VII-a A

Mă numesc **Militaru Eric** și sunt elev în clasa a VII-a A. Pasiunile mele sunt șahul și tenisul.

Am început să joc șah la vârsta de 7 ani. M-a învățat bunicul meu și chiar dacă înainte pierdeam, acum reușesc să câștig și eu. Am și un ELO, puncte globale de nivel la șah, prin care se măsoară nivelul unui jucător, de aproximativ 1300-1400. Îmi place șahul deoarece este un joc de strategie. Secretul meu este faptul că planific 6 sau 7 mișcări în avans, pentru a nu fi surprins de adversar.

Am participat la mai multe turnee cu școala sau pe cont propriu. Pe data de 5 octombrie am fost la turneul ,,Șah în școală". La turneu am participat împreună cu colegii mei: **David Baban, Rareș Chioseaua și David Ionică**. Am avut cel mai bun rezultat cu 3 victorii și am luat locul al VI-lea dintre toți copiii prezenți.

Pe 11 noiembrie eu și David Baban am participat la a doua etapă. De data aceasta am ocupat locul al V-lea. Deoarece am avut cel mai bun rezultat din școala noastră, voi participa la următoarea competiție, unde sper să mă descurc și mai bine.

O altă pasiune a mea este tenisul. Mă antrenez de la vârsta de 5 ani. Pe 1 decembrie am participat la București la un turneu de tenis la dublu, împreună cu tatăl meu. La acest turneu am ajuns în finală cu seturile 2-0 și 2-0. Deși în finală am pierdut, totuși am primit medalie pentru locul al doilea la primul meu turneu important de tenis.

Aș încuraja orice copil să participe la astfel de concursuri, deoarece este mereu o experiență foarte frumoasă și este plăcut sentimentul de a încerca ceva nou.

Campionii clasei a VIII-a A

Performanță în ciclism: MATEI CUCU

Matei Cucu - un ciclist remarcabil, elev al **Școlii Gimnaziale nr. 3 „Ciprian Porumbescu" Constanța,** a obținut de-a lungul timpului rezultate excepționale în cadrul competițiilor de ciclism. Acest sport l-a cucerit de mic, prima performanță a obținut-o la vârsta de 9 ani și l-a făcut să exceleze continuu.

De-a lungul timpului, Matei a urcat pe multe podiumuri renumite, participând la **Campionate și Cupe Naționale, atât la ciclism de șosea, ciclocros și MTB**. O probă aparte și greu de practicat este ciclismul de pistă-velodrom, deoarece nu există dotări tehnice în România momentan.

Anul acesta, pentru a doua oară, Matei a participat alături de echipa sa la **Campionatul Național de circuit pe pistă în Plovdin, Bulgaria**. Astfel, în perioada 27-29 septembrie, Matei a participat la o serie de probe, care i-au adus un succes răsunător.

O performanță remarcabilă a obținut la probele **Race Point și Scratch- locul I** și **medalia de Campion Național- categoria Youth.** Împreună cu echipa sa a obținut **locul II și Medalia de argint** la probele de urmărire pe echipe și sprint. Pasiunea lui Matei pentru ciclism îi ocupă o mare parte din timp, atât pentru pregătirea fizică, cât și pentru antrenamentele propriu-zise.

An de an concurența este acerbă, timpii de record sunt pretențioși, făcând ca obiectivele să fie îndeplinite cu un efort asiduu. Sportul de performanță înseamnă dedicare, perseverență, ambiție, disciplină, orizonturi deschise și noi provocări.

Suntem mândri de Matei Cucu pentru că este elevul școlii noastre, un exemplu demn de urmat, ce trăiește cu deviza *„Minte sănătoasă în corp sănătos".*

Jucătorul anului 2023 - ALIN ȘTEFĂNESCU

Cea mai spectaculoasă competiţie de baschet 3x3 Sport Arena Streetball, ediția 2023, a ales un nou câștigător la categoria U14 Masculin cu un total de 401 voturi (25,3 % din totalul voturilor): **Ștefănescu Alin-Gabriel.**

Elev al Școlii Gimnaziale nr. 3 "Ciprian Porumbescu" din Constanța, Alin este foarte preocupat de tot ce înseamnă baschet, începând cu partea tehnică și terminând cu antrenamentele, probele și meciurile prin care trece orice sportiv dedicat.

La vârsta de 9 ani, a participat la prima sa competiție: "**Festivalul de minibaschet Costinești 2019"**, câștigând de-a lungul vremii diferite premii și medalii.

La 19 decembrie 2022, a fost premiat în cadrul festivității "**Gala Sportului CSM Constanța-Primii pași spre succes!**" pentru rezultatele de top obținute la categoria U14 M.

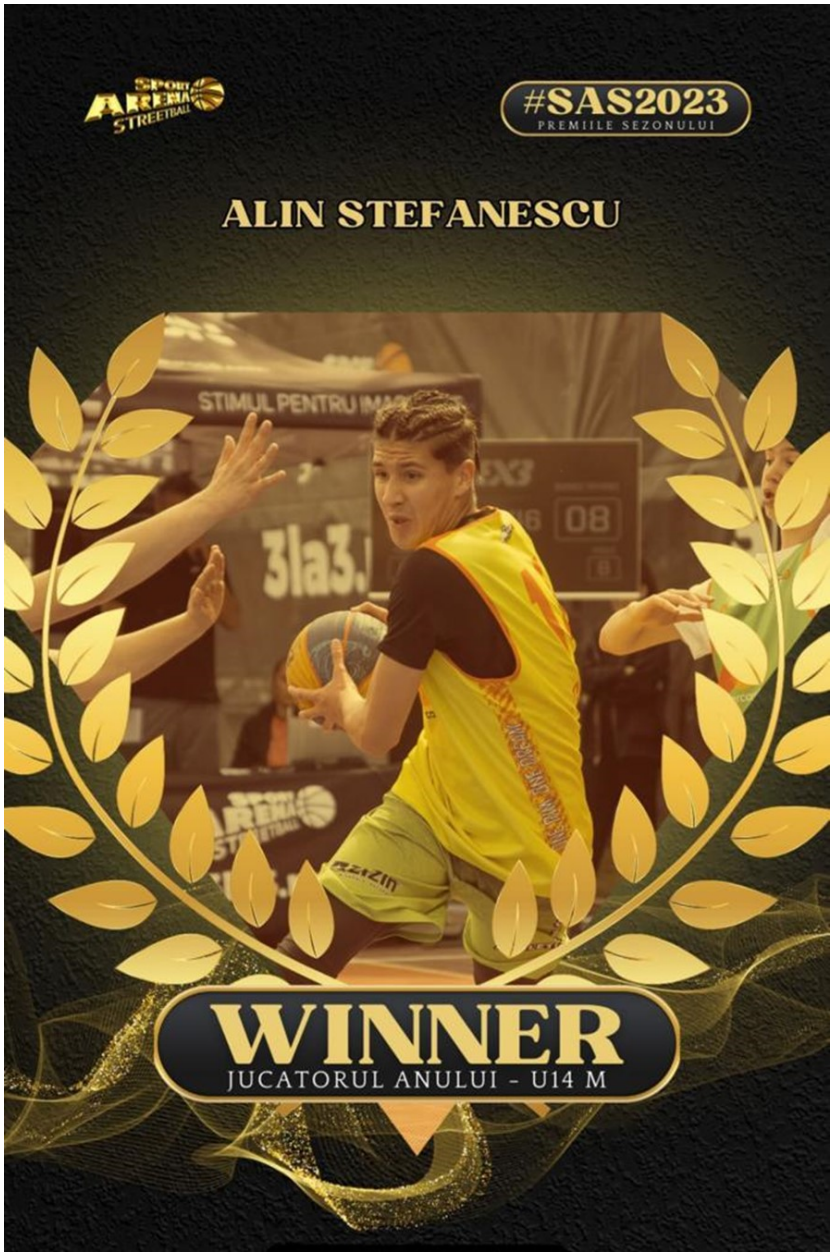
În prezent, este **membru legitimat al clubului CSM din Constanța la categoriile U15, U16** masculin, participând activ la Campionatul Național. Ambiția și perseverența sunt cheia succesului în obținerea performanțelor așteptate.

Ii dorim reușite în toate proiectele pe care și le propune, este un exemplu demn de urmat pentru generațiile actuale.

Calendarul diversității

prof. Alina Popa

Elevii clasei a V-a A au realizat la orele de limba și literatura română un *Calendar al diversității*, care să cuprindă pentru fiecare lună a anului numele și data unor sărbători naționale sau internaționale, dar și ale unor sărbători regionale, locale sau școlare, importante pentru comunitatea lor. Grupați în 12 echipe, copiii au ales pentru luna respectivă două-trei sărbători relevante și au prezentat pe scurt semnificația lor, menționând și câteva informații istorice.

Harta mentală a basmului la clasa a V-a A

prof. Alina Popa

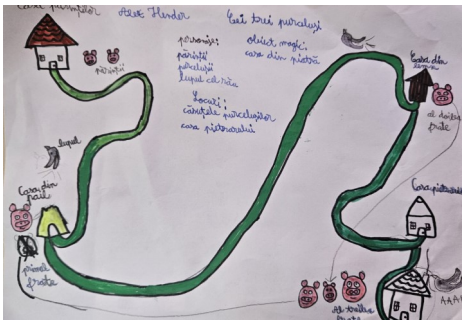

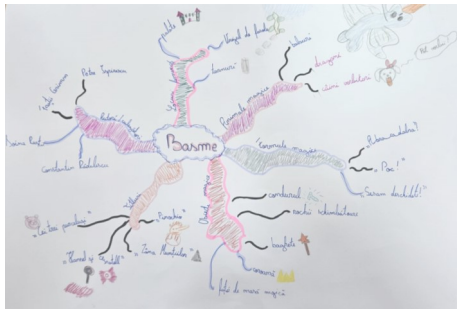

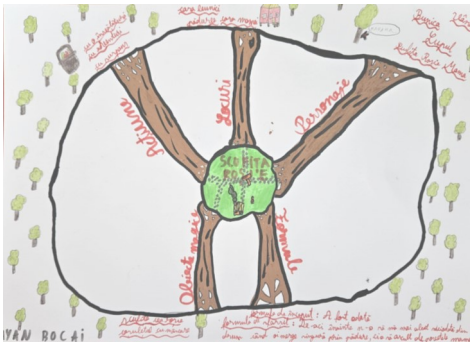

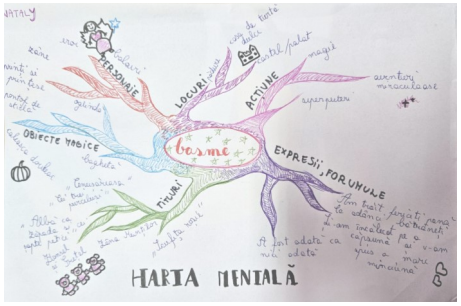

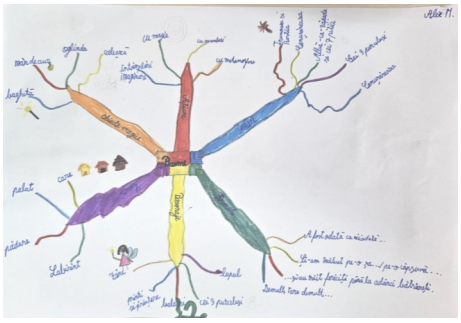

***Cronicile copilăriei*, revistă școlară semestrială**

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

Director - prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
prof. Daniela Agafiței
prof. Carmen-Cornelia Tănase
prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Redactor-șef: prof. Alina-Luminița-Cristina Popa

Redactori: Negoescu Natalia, V A
Șișcu Sara, V A
Ioana Meca, V B
Alexandra Codreanu, VI A
Roxana Mara Manea, VI A
Bogdan Caragea, VI B
Eric Militaru, VII A
Teodora Petrișor, VII A
Melisha Flitman, VIII A

Tehnoredactare, corectarea texelor și aranjament în pagină:

informatician Gabriela Mădălina Matei

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 3 ”Ciprian Porumbescu”
Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța, județul Constanța
tel./ fax: 0341 405 833
E-mail: sc3cpcta@yahoo.com
Website: www.sc3cta.com
Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta

Cronicile copilăriei

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690